

Juraj Meliš (1942 – 2016)

Juraj Meliš je nepochybne jedným z najvýznamnejších sochárov slovenskej alternatívnej scény. Vo svojej invenčnej umeleckej tvorbe uplatňoval väčšinou neortodoxné a často takmer antiestetické princípy za účelom zobrazenia skutočne univerzálnych tém, ako je sebeckosť, hlúposť, láska či nenávisť. Vytváraním sochárskych predmetov a prostredí otvorene upozorňoval na všeobecné, ale oficiálne prehliadané problémy spoločnosti v komunistickom režime, ako je deformácia hodnôt, strata slobody a narušenie morálky a etiky. Bol jedným z našich prvých umelcov, ktorý sa venoval ekologickým témam, znečisteniu a kontaminácii prírody. Aj keď jeho odkaz bol vždy priamy a jasný (cykly Pomocník, IDEA); dokázal ho komunikovať s humorom a dokonca so sebaíroniou. Použitie nízkonákladových materiálov s DIY kvalitou a včlenenie každodenných predmetov (trámy, dosky, kameň, hrdzavé kovové platne, klince) do vlastných diel je originálnym a nekonvenčným prínosom pre stredoeurópske vizuálne umenie.

Juraj Meliš is undoubtedly one of the most important sculptors on the Slovak alternative scene. In his inventive art, he applied mostly unorthodox and often almost anti-aesthetic principles in order to depict truly universal themes, such as selfishness, stupidity, love and hatred. By creating sculptural objects and environments, he openly drew attention to the general but officially overlooked problems of the society living under the communist regime, such as the distortion of values, the loss of freedom and the disruption of morality and ethics. He was one of the first artists in Slovakia to focus on the environmental issues, pollution and contamination of nature. Although his message was always direct and clear (cycles Helper, IDEA); he was able to express them with humor and even self-irony. The use of low-cost materials with almost DIY quality and the incorporation of everyday objects (beams, slabs, stone, rusty metal plates, nails) into his works is an original and anti-conventional contribution to central-european art.

Nina Gažovičová



Juraj Meliš (1942 – 2016)

Z cyklu "IDEA"
From the series "IDEA"
1981

Ceruzka na papieri
Pencil on paper
62,5 x 44 cm

anonymný darca / anonymous donor

Odhadovaná cena / Estimation: 750 – 1 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 500,- €

Robert Bielík (1963)

Maliar vyštudoval v takom čase, ktorý maľbe a naturalistickej maľbe špeciálne na slovenskej scéne neprial. Do povedomia sa dostával postupne a vytrvalo, možno aj preto, že svoje diela vedome nekonceptualizuje, aby im tak dodal vážnosť v očiach kritiky. Rád maľuje a nie je ho všade plno. Svoj čas delí medzi výtvarné umenie a literatúru, kde sa tiež významne etabloval. Výtvarník Bielík je predovšetkým zapáleným maliarom s vášňou pre staromajstrovské techniky, na rozdiel od väčšiny svojich súčasníkov, maľuje olejom a nie akrylom. Dialóg s dejinami maľby však v jeho prípade neprebíha iba v rovine techniky, ale aj námetov. Vypozičičiava si kompozičné schémy, rád a nenápadne cituje – doslova sa pohráva a zahráva. Ten stále častejšie skloňovaný veľkolepý návrat maľby, ktorý sa mal udiať po konci tisícročia, sa v jeho poňatí konal v duchu návratu veľkej maliarskej tradície. Výsledné zátišia, krajiny a portréty však neignorujú moderný svet, len ho ukazujú v starých farbách a niekedy aj starým spôsobom. Pre maliara tak typické kontrasty nie sú iba v prechodoch medzi svetlom a tieňom, ale aj v strete námetov s technikou a aj v námetoch samotných. Oblaky, nebeské krajiny, zatúlané tigre, zádumčivé zátišia, obrazové paradoxy to sú Bielíkovy obrazy, ktoré v duchu postmodernej tradície balansujú na hranici gýča, vedomého? Absurdita jeho námetov je ambivalentná – o to totiž Bielíkovi ide. Vzbudzuje nepokoj, aktivuje podvedomie, útočí na intelekt a na našu schopnosť vnímať a otvoriť sa významom. Nič nie je celkom také, ako sa zdá, a práve to zavádzanie a vyzývanie je tým, čo Bielíka odkazuje do kategórie „vysokého umenia“.

Bielík studied in a period when painting and naturalistic painting especially was not overly appreciated among the Slovak scene. He became known gradually and persistently, perhaps because he does not conceptualize his works in order to give them seriousness in the eyes of critics, and he does so on purpose. He likes to paint and he is not trying to be seen. He divides his time between fine arts and literature, and he achieved success and recognition in both. The artist Bielík is above all an avid painter with a passion for old master techniques, and unlike most, he paints with oil and not acrylic. In his case, however, the dialogue with the history of painting takes place not only at the level of technology, but also at the level of themes. He borrows composition schemes, and he likes to quote inconspicuously – he literally plays. The frequently mentioned return of painting – which was supposed to take place after the end of the millennium, took place in his work in the spirit of the return of a great painting tradition. However, the resulting still lifes, landscapes and portraits do not ignore the modern world, they only show it in old colors and sometimes in the old ways. The contrasts so typical for a painter are not only in the transitions between light and shadow, but also in the clash of subjects with technique and also in the subjects themselves. Clouds, heavenly landscapes, wandering tigers, pensive still lifes, pictorial paradoxes are Bielík's paintings, which in the spirit of the postmodern tradition balance on the border of the (conscious?) kitsch. The absurdity of his subjects is ambivalent – that's what Bielík is all about. It arouses unrest, activates the subconscious, attacks the intellect and our ability to perceive and open ourselves to meaning. Nothing is quite as it seems, and it is this deceiving and this challenge that transports Bielík to the category of "high art".

Nina Gažovičová



Robert Bielík (1963)

Svätý František
Saint Francis
2021

Olej na plátno
Oil on canvas
50 x 60 cm

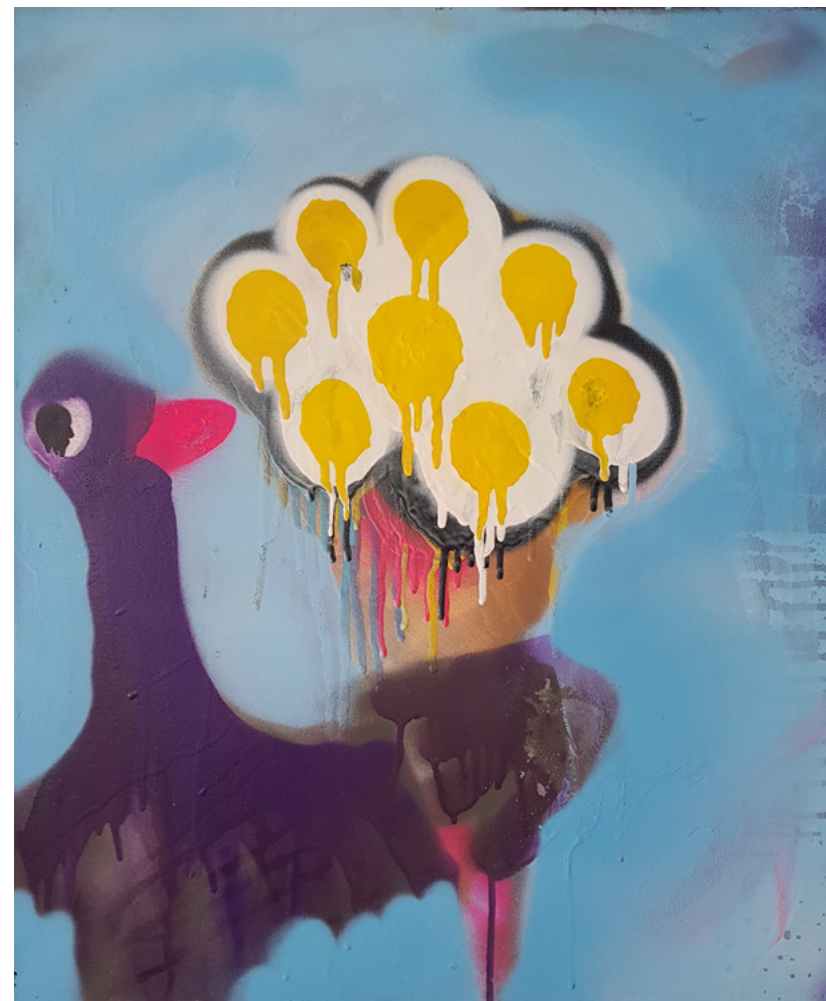
Odhadovaná cena / Estimation: 2 500 – 2 800,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 500,- €

Erik Binder (1974)

Uvažovať o Erikovi Binderovi ako o maliarovi či sochárovi je v kontexte jeho tvorby viac-menej bezpredmetné. Autor totiž patrí k tej menšine našich vizuálnych umelcov, ktorí vskutku bezproblémovo a pritom invenčne prechádzajú z jedného média do druhého. Keď v roku 2010 Slovenská národná galéria pripravila v kurátorskej koncepcii Alexandry Kusej prehľadový výstavný projekt mapujúci súčasnú maľbu Maľba po maľbe, obsadil Erik Binder na tri týždne jednu z galerijných miestností a využil ju ako svoj dočasný ateliér. Pre potreby výstavy potom v priebehu týchto dní vytváral priamo na mieste obsiahlu maliarsku inštaláciu, ktorá postupne galerijný priestor zaplňala. Punkovým vrstvením vznikala priestorová kompozícia, ktorej jednotlivé časti akosi strácali samostatný význam. Prelínanie sprejovaných vrstiev, „ničenie“ jedného námetu druhým, mixovanie zdanlivo nesúvisiacich motívov vyústilo do pozoruhodného maliarskeho výsledku. Príklon k maľbe pritom u Bindera začal gradovať po roku 2007, kedy sa v trhovom prostredí objavili jeho „stekancové“ maľby – vtedy ešte „len“ na baliacom papieri. Práve ona v istom zmysle vzbudila nielen záujem odbornej verejnosti, ale aj domácich zberateľov. Nasledovalo dlhšie obdobie, v ktorom sa Binder opakovane so sprejovou maľbou lúčil a zase sa k nej obľúkom vracal.

To think of Erik Binder as a painter or sculptor is more or less pointless in the context of his work. The author belongs to the minority of our visual artists who move smoothly and inventively from one medium to another. When in 2010 the Slovak National Gallery prepared an overview exhibition project mapping the contemporary painting called "Painting by Painting" in the curatorial concept of Alexandra Kusá, Erik Binder occupied one of the gallery rooms for three weeks and used it as his temporary studio. During the days of the exhibition, he created an extensive painting installation on the spot, which gradually filled the gallery space. The punk layering created a spatial composition, the individual parts of which somehow lost their independent significance. The interweaving of spray-painted layers, the "destruction" of one subject by another, the mixing of seemingly unrelated motifs resulted in a remarkable painting result. Binder's inclination towards painting began to graduate after 2007, when his "trickle" paintings appeared on the market – at that time still "only" on wrapping paper. In a sense, it aroused not only the interest of the professional public, but also of domestic collectors. This was followed by a longer period in which Binder repeatedly said goodbye to the spray painting and returned to it once more.

Nina Gažovičová



Erik Binder (1974)

Zmrzlinkanibál
Ice Cream Cannibal
2020

Akryl a sprej na plátne
Acrylic and spray on canvas
60 x 50 cm

White & Weiss Gallery, Bratislava

Odhadovaná cena / Estimation: 1 800 – 2 200,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 600,- €

Jaro Varga (1982)

Jaro Varga patrí medzi tých slovenských umelcov, ktorí sú prirodzene rešpektovaní na domácej scéne, no veľkého obdivu a priestoru na prezentáciu sa im dostáva predovšetkým v zahraničí. Už v pomerne mladom veku si svojou tvorbou vybudoval medzinárodnú sieť kontaktov od USA až po kórejský Soul. Jeho diela sa stali stálou súčasťou prestížnych artfairov v Miami, Madride, Bazileji, Viedni a i. V súčasnosti spolupracuje so slávnou Ivan Gallery v Bukurešti, Hunt Kastner v Prahe a SODA Gallery v Bratislave. Jeho diela vlastní slovenské aj zahraničné múzeá umenia a významné súkromné zbierky. Žije a tvorí v Prahe.

Tvorba Jara Varga je charakteristická hlbavosťou sústredenou do tém, ktoré sú na jednej strane intímne, reflektujúce na umelcov intelekt a na druhej strane podnecujúce diskurz o (v) spoločnosti. Málokedy sa stretnete v slovenskom umení s tak konzekventným napĺňaním vlastného vyhraneného názoru cez témy o poznaní, identite, knihách, minulosti, prírode... – témy, ktoré anticipujú to, čo môžeme nazvať konvenciou ideí.

Jaroslav Varga absolvoval štúdium na Katedre výtvarnej výchovy a umenia na Prešovskej univerzite a Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave (odbor intermédiá a multimédiá, doc. Ilona Németh). Absolvoval študijné pobyty v Poľsku vo Vroclave, USA v Pittsburgu a New Yorku. V roku 2008 bol finalistom Ceny Oskára Čepana, v roku 2019 bol členom poroty ceny Oskára Čepana, v roku 2016 získal cenu Nadácie Tatrabanky a v roku 2017 prvú cenu Nadácie Novum.

Jaro Varga is one of those Slovak artists who are naturally respected on the domestic scene, but it is mostly abroad where they get the most admiration and opportunities for presentation. At a relatively young age, Varga built an international network of contacts from the USA to Korean Seoul. His works have become a permanent part of prestigious art fairs in Miami, Madrid, Basel, Vienna and others. He currently collaborates with the famous Ivan Gallery in Bucharest, Hunt Kastner in Prague and SODA Gallery in Bratislava. His works are owned by Slovak and foreign art museums and form part of important private collections. He lives and works in Prague.

Jaro Varga's work is characterized by contemplation focused on themes that are on the one hand intimate, reflecting the artist's intellect, and on the other hand stimulating discourse about (and in) society. In Slovak art it is not very often one can find such consistent fulfillment of the artist's own distinct opinion through topics about knowledge, identity, books, past, nature... – topics that presuppose what we can call a convention of an idea.

Jaroslav Varga graduated from the Department of Art Education and Arts at the University of Prešov and the Academy of Fine Arts in Bratislava (Department of Intermedia and Multimedia, Assoc. Prof. Ilona Németh). He completed study stays in Poland in Wrocław, USA in Pittsburgh and New York. In 2008 he was a finalist for the Oscar Čepan Award, in 2019 he was a member of the jury of the Oscar Čepan Award, in 2016 he won the Tatrabanka Foundation Award and in 2017 the first Novum Foundation Award.

Július Barczy



Jaro Varga (1982)

There Are More Things
2017

Kresba farebnými ceruzami na papieri
Color pencils on paper
43 x 59 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 1 500 – 2 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 800,- €

Milan Paštéka (1931 – 1998)

Kresba priamo z ateliéru/pozostalosti autora predstavuje zberateľsky i vizuálne zaujímavé dielo, ktoré nepriamo zachytáva uvoľnenie konca 80. rokov minulého storočia a zároveň predstavuje variáciu širšieho tematického celku najvýznamnejšieho tvorivého obdobia Milana Paštéku. Predkladané dielo jedného zo zakladajúcich členov výtvarnej skupiny Mikuláša Galandu, dokladá Paštékovo záujem o toto médium a zároveň tvorí rámec jeho ponímania skutočnosti. Dej sa odohráva v zväčša iba náznakovo vymedzenom priestore v intímite figurálnych kompozícií, ktoré sú typické pre autorovu vrcholnú tvorbu. To, čo tu máme pred sebou, je preto možné nazvať archeológiou prítomnosti, ako uvádza vo svojej štúdii Ján Bakoš. Prelínajúce sa obsahové celky dokladajú obraz doby, ale aj presahy k súčasnému divákovi práve prostredníctvom zachytenia zvláštnej atmosféry ľudského odcudzenia v tvorbe jedného z najvýznamnejších autorov slovenského súčasného umenia.

The drawing directly from the author's studio / estate remains a visually interesting and valuable work. In a sense, it captures the release of the political pressure of the late 80's of the last century. The presented work of one of the founding members of the Mikuláš Galanda art group demonstrates Paštéka's interest in this medium and at the same time forms the framework of his understanding of reality. The plot takes place in an indicative space, in the intimacy of figural compositions, which are typical of the author's key works. What we have before us can therefore be called the archeology of presence, as Ján Bakoš states in his study. The overlapping units of content in the work of one of the most important authors of Slovak contemporary art document the time period, but also reach to the contemporary viewer precisely through the capture of a special atmosphere of human alienation.

Lucia Ramljaková



Milan Paštéka (1931 – 1998)

Rozhovor
Dialogue
c. 1975

Akvarel na papieri, obojstranne kreslené
Watercolor on paper, double-sided
28 x 32,5 cm

rodina umelca / family of the artist

Odhadovaná cena / Estimation: 1 800 – 2 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 800,- €

Katarína Janečková (1988)

Katarína Janečková je maliarka, ktorá ešte počas štúdií na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave zaujala svojou tvorbou – odvážnymi kompozíciami, ale rovnako aj charakteristickým rukopisom. Aj keď spočiatku určovala jej maľbu skôr kontroverzná vizualita (sexuálne medvede a vlnadné ženy); s priebehom rokov sa Janečkovej zásobáreň motívov obohatila aj o nové, oveľa osobnejšie témy. V prípade tejto autorky pritom môžeme uvažovať o pozoruhodnej schopnosti prepájať banálne a nezáživné s mimoriadne atraktívnym dejovým napätím. Janečkovú jednoducho ovláda bujná fantázia, ktorú autorka navyše dokáže uveriteľne premietnuť do reality. Nudná rybárska osada, periféria Texasu či akékoľvek iné nezáživné prostredie je v jej prevedení tým najvzrušujúcejším miestom, kde sa dejú neobyčajné veci. Práve v pozoruhodnom prepájaní osobného prežívania s divokými predstavami je ukotvený maliarsky program Kataríny Janečkovej.

Prirodzene, aj ona sa časom začala obracať k témam, ktoré sa stali určujúce pre jej osobný životný príbeh. Tehotenstvo a samozrejme zvlášť materstvo zásadne ovplyvnili jej aktuálne maliarske snaženie. Je zaujímavé, ako dokáže novú situáciu reflektovať bez pátosu, veľmi priamo a bez zábran. Otvorene komunikuje o realite, s ktorou sa ako matka musí vyrovnávať. Náročnosť situácie, samozrejme, vyvažuje sila putá medzi ňou a dcérou Alenkou. Pozornosť k vlastnému životu, rodine, tematizovanie vzťahu s dieťaťom, vlastné telesné zmeny, kojenie a pod. prinášajú celkom nový motívový záber v Janečkovej tvorbe. V oboch rovinách – erotickej i osobnej – prinášajú nepatetickú a neraz aj vtipnú ženskú výpoveď.

Katarína Janečková's work – with its bold compositions and characteristic visual style – attracted attention early, while still studying at the Academy of Fine Arts in Bratislava. Her first paintings were determined mainly by a rather controversial visuality (sex-greedy bears and curvy women); but Janečková's supply of motifs has been enriched with new, much more personal topics over the years. In the case of this author, we can observe a remarkable ability to connect the banal and the boring with an extremely attractive plot tension. Janečková is simply dominated by rich imagination, results of which she can credibly project into reality. A boring fishing village, the outskirts of Texas, or any other unattractive environment is, in her design, the most exciting place where extraordinary things happen. Katarína Janečková's painting program is anchored in the remarkable connection between personal experience and wild imagination.

She eventually began to turn to topics that became decisive for her personal life story. Pregnancy and, of course, motherhood, are fundamental influences to her current painting efforts. It is interesting how she can reflect the new situation without pathos, very directly and without restraints. She communicates openly about the reality she has to deal with as a mother. The difficulty of the situation, of course, is balanced by the strength of the bond between her and her daughter Alenka. Attention to one's own life, family, thematization of the relationship with the child, one's own physical changes, breastfeeding, etc. brings a completely new motivational scope in Janečková's work. On both levels (erotic and personal) it brings a non-pathetic and often funny female statement.

Nina Gažovičová



Katarína Janečková (1988)

Bez názvu
Untitled
2021

Akryl na plátno
Acrylic on canvas
25,5 x 20,5 cm

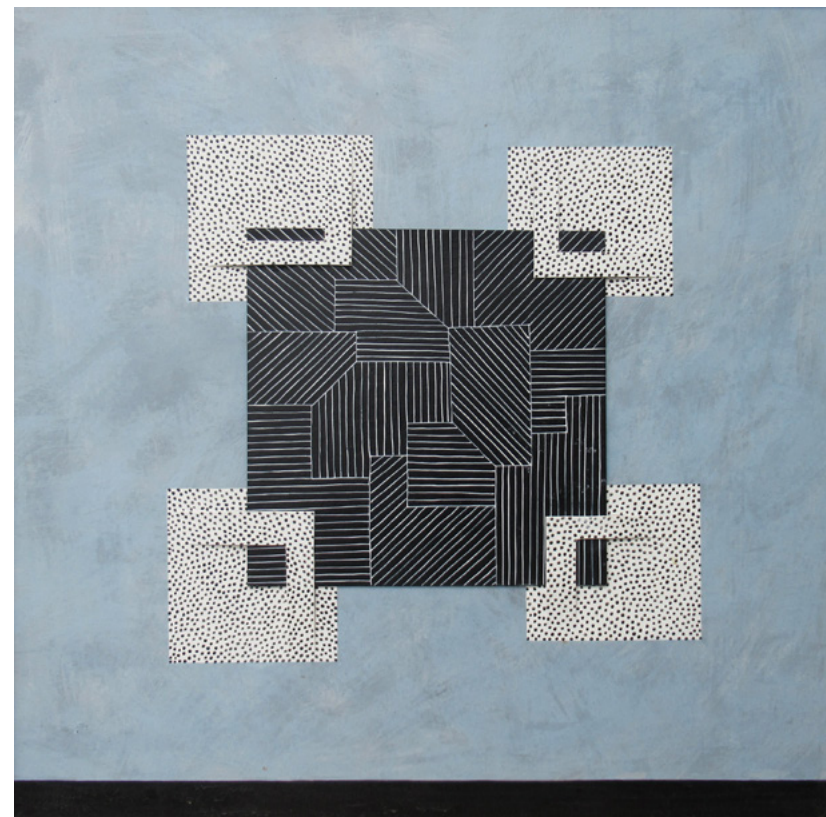
White & Weiss Gallery, Bratislava

Odhadovaná cena / Estimation: 2 500 – 2 700,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 800,- €

Peter Roller (1948)

V rokoch 1963 – 1967 študoval na Strednej škole umeleckého priemyslu v Bratislave (Oddelenie rezbárstva, prof. L. Korkoš a A. Drexler) a v rokoch 1969 – 1975 na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave (Oddelenie monumentálneho sochárstva, prof. Kostka a Kulich, doc. Trizuljak). Jeho rannú tvorbu charakterizuje príklon k land artu a Arte Povera. Koncom sedemdesiatych rokov sa Roller vracia k tradičnejším sochárskym polohám. V jeho tvorbe sa dominantnou stáva „archetypológia kameňa“. „Narábal s kameňom ako so živou, poddajnou hmotou: prepichoval ho kovovými klinmi, zašíval, spútal povrazmi. Kameň sa poddával, ustupoval, menil na zraniteľnú hmotu „trpiacu“ pod bolestnými zásahmi cudzích elementov...“ (K. Bajcurová) V posledných rokoch si vytvoril typický autorský štýl, ktorý je charakteristický silnou väzbou na kresbu, ktorá je autorovou silnou stránkou. „V Rollerovej tvorbe došlo k vzájomnému zlúčeniu, preňutiu a splynutiu jeho priestorového – sochárskeho a kresbového – grafického čítania. Roller si sám pre seba akoby „obrátil naruby“ výrazové prostriedky: čiarou a plochou modeluje priestor, plynulou šrafúrou kresby dosahuje „napodobnenie“ a či vernejšie – premenu – matérie, plochy na priestor a priestoru na plochu, premenu kresby na sochu a sochy na kresbu. Dosahuje tým zvláštny druh priestorového a sémantického klamu, akúsi fikciu fikcie.“ (Bajcurová)

From 1963 to 1967, Roller studied at the Secondary School of Arts and Crafts in Bratislava (Department of Carving, Prof. L. Korkoš and A. Drexler) and from 1969 to 1975 at the Academy of Fine Arts in Bratislava (Department of Monumental Sculpture, Prof. Kostka and Kulich, doc. Trizuljak). His early work is characterized by an inclination towards the land art and Arte Povera. In the late 1970s, Roller returned to more traditional sculptural positions. The "archetypology of the stone" becomes dominant in his work. "He handled the stone like a living, malleable mass: he pierced it with metal wedges, sewed it, tied it with ropes. The stone yielded, receded, turned into a vulnerable mass "suffering" under the painful intervention of foreign elements..." (K. Bajcurová) He is devoted to monumental and chamber sculpture, drawing and graphics. Since 1993 he has been teaching at the Academy of Fine Arts in Bratislava. He has been a member of the Gerulata Association since 1988. In 1991, he received the Slovak Art Union Award for sculpture and the Martin Benka Award. His works and drawings are present in galleries as well as in private collections both in Slovakia and abroad.



Peter Roller (1948)

Kompozícia II.
Composition II.
2014

Akryl na kartóne
Acrylic on cardboard
71 x 71 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 2 000 – 2 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 300,- €

Lucia Oleňová (1992)

Lucia Oleňová, víťazka prestížnej ceny Maľba roka, zaujala v r. 2019 porotu opustením konvenčnejšieho maliarskeho prejavu, príklonom k DIY estetike, k fyzickejšiemu kontaktu s materiálom a k využitiu netradičného, „nemaliarskeho“ narábania s plátnom. Jej abstraktná tvorba sa v pozvoľnom procese očistila od vizuálnych mustier a upustila od oku lahodiacej farebnosti. Autorka začala využívať temnejšiu farebnosť, v jednom momente maľovala výhradne čiernou farbou, až napokon prešla k takmer až surovému manipulovaniu s podložkou, bez zjavnej zobrazovacej ambície. Oleňová priznáva, že ju zaujíma vnímanie priestoru „za“ – za pokračujúcou plochou a smerom línie cez „končiacu“ hranu obrazu. Fascinuje ju tvar, ktorý neexistuje v realite, iba v jej predstavivosti. Práve jeho smerovanie a nekonečný rozptyl si autorka vizualizuje.

Momentálne je hlavnou inšpiráciou jej diel príroda, konkrétne zvlášť fauna; pozorovanie prírodných tvarov, štruktúry – rastliny a kvety, ktoré dokáže spodobiť bez zbytočného klišé. Farebné zhľuky na jej monumentálnych plátnach sú fascinujúce kompozície, ktoré vznikajú násobením biomorfnych tvarov a textúr. Oleňová k maľbe pristupuje neortodoxne – jej obrazy vznikajú neraz z niekoľkých hotových diel. Tie zošívajú či inak spájajú do jedného celku. Transformácia do finálnej podoby je nielen dôsledkom nespokojnosti autorky s formálnou stránkou vlastných diel, ale aj spôsobom, ako pristupovať k tomuto klasickému médiu v 21. storočí.

Lucia Oleňová, winner of the prestigious Painting of the Year award in 2019, captivated the jury by leaving conventional painting performance and leaning towards DIY aesthetics, more physical contact with the material and the use of non-traditional, "non-painterly" canvas work. In a gradual process, her abstract work has been cleansed of visual musters and abandoned the pleasing color schemes. The author began to use darker tones – at one point she painted only in black, until finally moving to almost raw manipulation of the base, without obvious ambition of depicting. Oleňová admits that she is interested in the perception of the space "behind" – behind the continuing surface and in the direction of the line through the "ending" edge of the image. She is fascinated by shapes that do not exist in reality, only in her imagination. It is their direction and infinite scatter that the author visualizes.

Currently, the main inspiration for her work is nature, specifically fauna; observation of natural shapes, structures – plants and flowers, which she is able to depict without unnecessary clichés. The colorful clusters on her monumental canvases are fascinating compositions created by the multiplication of biomorphic shapes and textures. Oleňová approaches the painting unorthodoxly – her paintings are often created from several finished works. She sews or otherwise staples them together. The transformation into the final form is not only a consequence of the author's dissatisfaction with the formal side of her own works, but also a way of approaching this classical medium in the 21st century.

Nina Gažovičová



Lucia Oleňová (1992)

Kvety z vln Dunaja
Flowers From the Waves of the Danube
2021

Akryl na plátne
Acrylic on canvas
130 x 110 cm

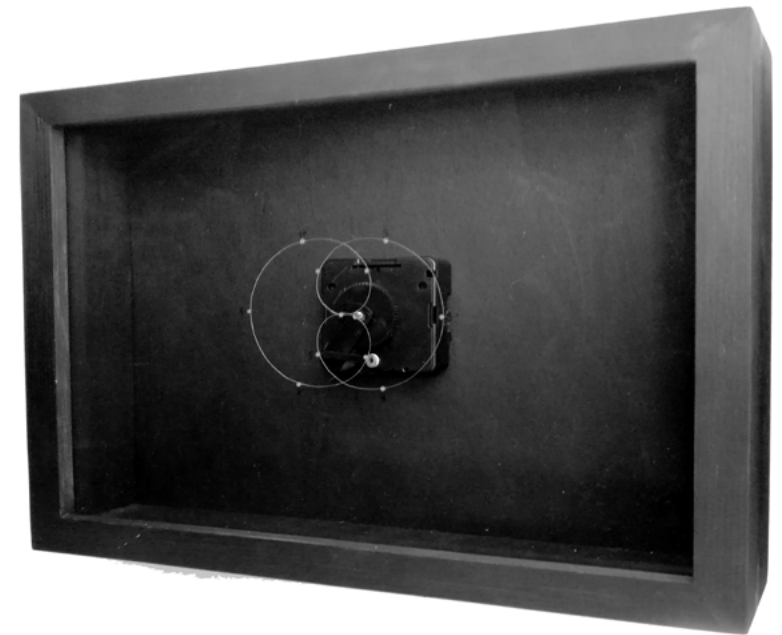
Odhadovaná cena / Estimation: 1 800 – 2 200,- €
Vývolávacia cena / Starting price: 1 000,- €

Péter Szalay (1981)

Hoci Péter Szalay študoval sochárstvo na Univerzite v Pécsi, jeho tvorbu charakterizuje použitie rôznorodých médií, vrátane konceptuálnych objektov, inštalácií, fotografie, či mobilných a performatívnych sôch a videa. Jeho diela často pozostávajú z fungujúcich mechanických objektov, ktoré tvorí z jednoduchých materiálov a nájdených predmetov, prípadne ich komponentov. Szalayovo umenie efektívne kombinuje estetiku DIY/domácich majstrov, charakterizujúcich východoeurópske konceptuálne a neo-konceptuálne umenie, s najnovšími technologickými výtvarnými výdobytkami. Szalay sa ako sochár často zaujíma o fyzické a psychické prekrútenie funkcie predmetov každodennej potreby, čím otvára široké možnosti pre zmyslové aj koncepčné aspekty svojho umenia.

Although Péter Szalay earned his degree in sculpture at the University of Pécs, he works with a very diverse range of media: including conceptual objects, installation art, photography, mobile and performative sculpture and video. His works often consist of functioning machinery, which he creates from simple materials and found objects, or their components. His art effectively combines the DIY/tinker aesthetics characterising Eastern-European conceptual and neo-conceptual art with the latest achievements in technology. Szalay as a sculptor is often interested in physically and mentally twisting the function of everyday objects, opening up a wide genreless field for both sensual and conceptual aspects of his art.

acb Gallery



Péter Szalay (1981)

Clockwork O3 (Dürer folium)
2020

Kinetický objekt, hodiny, drevo, hliník, plast
Kinetic object, clockwork, wood, aluminium, plastic
20 x 30 x 4 cm

acb Gallery, Budapest

Odhadovaná cena / Estimation: 2 000 – 2 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 500,- €

Ka- Tekla (vlastným menom Katarína Blažová-Tekelová, 1945, Prešov) študovala v Ateliéri monumentálnej maľby a tapisérie profesora Petra Matejku na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave. Je maliarkou, autorkou tapisérií, art-protisov, realizácií v architektúre. Autorkinou najväčšou témou naprieč desaťročiami je žena. Prostredníctvom osobnej skúsenosti rozpráva o nadčasových archetypochoch, ale aj aktuálnom spoločenskom postavení žien. V jej poňatí je žena nositeľkou života, napojenou na Veľkú Matku (Zem); Moirou, ktorá pradie niť osudu; jej lono je bránou k životu aj smrti. Zároveň, na opačnom póle, sa často ocitá lapaná v pavučine patriarchátom vytvorených konvencií. Ďalším poznávacím znamením autorky je osobitné experimentovanie s formou. Mnohé veľkoformátové diela sú výsledkom (vzdvihnutím) náhody, či dokonca chyby. Obdobným spôsobom vznikali aj jej najnovšie nefiguratívne plátna. Ich predlohy boli vytvorené v intenciách psychického automatizmu – autorka bez vedomej myšlienkovkej kontroly, inšpirovaná hudbou a ponorená v prítomnosti, pretavuje do podoby kresieb zážitky zo svojho každodenného života. V tomto procese rezignuje na príbehy aj pamäť, podstatná je už len hĺbka emócií. Následné pre-malovávanie týchto spontánnych záznamov je paradoxnou činnosťou, ktorá je prevrátením procesu naruby: kým pri kreslení je sústredená pozornosť do hĺbky vlastného vnútra, pri maľovaní sa obracia smerom von, k povrchu plátna; pôvodná nespútanosť kresby sa pretavuje do disciplinovanej práce so štetcom.

Ka- Tekla (civic name Katarína Blažová-Tekelová, 1945, Prešov) studied in the Studio of Monumental Painting and Tapestry of Professor Peter Matejka at the Academy of Fine Arts in Bratislava. She is a painter, the author of tapestries, art-protis, realizations in architecture. The author's biggest topic across decades has been a woman. Through personal experience, she talks about timeless archetypes, but also about the current social status of women. In her conception, the woman is the bearer of life, connected to the Great Mother (Earth); Moira, who spins the thread of destiny; her womb is the gateway to life and death. At the same time, on the opposite pole, she often finds herself trapped in a web of conventions created by patriarchy. Another characteristic sign of the author's work is a unique experimentation with form. Some large-format works are a result of a chance or even of a highlighted error. Her latest non-figurative canvases are created in a similar way, with the intentions of psychic automation – the author, without the thought control, inspired by music and immersed in the present, transforms experiences from her everyday life into the drawings. This process is not about memories or stories, only the depth of emotions is important. Subsequent repainting of these spontaneous recordings is a paradoxical activity, which inverts the process upside down: while the drawing focuses on the depth of author's own emotions, painting turns the focus outwards, towards the surface of the canvas; the original unfetteredness of the drawing is transformed into disciplined work with a brush.

Alexandra Tamásová



KA- Tekla (1945)

Sádeq Hedájat – Tri kvapky krvi
Sadeq Hedayat – Three Drops of Blood
2008–2009

Akryl na plátne
Acrylic on canvas
150 x 150 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 4 000 – 4 800,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 2 800,- €

Jarmila Sabová Džuppová (1984)

Jarmila Sabová Džuppová, svojrážna maliarka z východného Slovenska okrem maľby zaujala vyhláseniami, že sa nechce odsťahovať. Naopak, chce „vystavovať doma a nie kade-tade“. Na scéne zaujala aj preto, že sa svojou tvorbou vymyká dominantnému prúdu súčasnej maľby, a to hneď niekoľkými spôsobmi. Predovšetkým pre jej maľbu nie je dôležitá fotografia, ale osobný zážitok a skúsenosť. Veľmi často jej záznamy (slovné) odkazujú a opisujú nejaký silný farebný alebo tvarový vnem – červeného raka, veľký čierny klavír, biele šľahačky labutích kolotočov. Tieto sa stávajú ústrednými motívmi jej obrazov. Je až zahanbujúco priama vo svojich vyhláseniach a vlastne aj v maľbách. Formálne sa absolútne vymyká dominantnému „akrylovému“ prúdu súčasnej maľby, skôr než by maľovala možno hovoriť, že kreslí – kreslí v tom zmysle, že každá čiara, linka, plocha či ich náznačky majú svoju hodnotu, svoju váhu. V svojich obrazoch značí, zaznamenáva a používa pri tom ceruzu, uhoľ, olej, vajíčkovú temperu, pričom plochy a čiary rozmazáva. Necíti žiadnu bázeň pred plátnom, možno aj preto, že takmer vždy používa ako podklad sololite. Jej maľby sa ocitajú na hranici terapeutického denníka, no presakuje nimi niečo veľmi cieľavedomé a zároveň až pohansky tvrdé a tiché.

Jarmila Sabová Džuppová, a peculiar painter from eastern Slovakia, caught the public's attention – in addition to painting – by proclaiming that she did not want to move abroad. On the contrary, she wants to "exhibit at home and not just wherever." Her work is noticeable and stands out from the dominant stream of contemporary painting in several ways. In her painting, it's not photography that would be important, but a personal experience. Very often her (verbal) records refer to and describe some strong color or shape perception – a red crayfish, a large black piano, white clouds of swan carousels. These also become the central motifs of her paintings. She is almost embarrassingly straightforward in her statements and, in fact, in her work. Formally, she stays out of the dominant "acrylic" stream of contemporary painting – rather than referring to her work as painting, we could say she draws, draws in the sense that each line, line, area or their hint has its value, its weight. In her works, she marks and records using a pencil, charcoal, oil, egg tempera, blurring areas and lines. She does not fear the canvas at all, perhaps because she almost always uses a hardboard for base. Her paintings find themselves on the edge of a therapeutic diary, but something very purposeful and at the same time paganly hard and quiet seeps through them.

Alexandra Kusá



Jarmila Sabová Džuppová (1984)

Kolotočik z Andrejkovej škôlky
Carousel from Andrejko's kindergarden
2018

Mixed media, hardboard
Kombinovaná technika na sololite
74 x 100 cm

DOT. Contemporary Art Gallery, Bratislava

Odhadovaná cena / Estimation: 1 500 - 1 800,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 000,- €

Rudolf Sikora je jedným z najvýznamnejších predstaviteľov slovenského výtvarného umenia druhej polovice 20. storočia. Študoval na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave u prof. Dezidera Milého a prof. Petra Matejku (1963 – 1969). Po zamatovej revolúcii sa stal profesorom na Katedre maľby (1990 – 2004). Počas komunistického režimu bol aktívnym členom neoficiálnej scény. Na jeho podnet sa konal 1. otvorený ateliér na Tehelnej ulici 32 v Bratislave (19. novembra 1970), čo predznamenovalo príchod silnej generácie konceptuálnych umelcov. Krátko po novembri 1989 bol politicky aktívny. Je nadšeným a kritickým komentátorom miestnej politiky. Je spoluzakladateľom skupiny Syzygia (1988). Pracuje s rôznymi médiami, ako sú kresba, grafika, fotografia, maľba, objekty, rozsiahle inštalácie a akcie s neustálym nutkaním odrážať sociálno-politickú realitu. Počas umeleckej praxe bol hlboko ovplyvnený nekonečným hľadaním vedomostí a koreláciou medzi vedou a umením. Fascinuje ho vesmír, astronómia, matematika, hlboké ocenenie prírody a záujem o ekológiu. Pedagogicky dlhodobo pôsobil na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave a na Fakulte umení Technickej univerzity v Košiciach.

Rudolf Sikora is one of the most important representatives of Slovak fine art of the second half of the 20th century. He studied at the Academy of Fine Arts in Bratislava under prof. Dezider Milly and prof. Peter Matejka (1963 - 1969). After the Velvet Revolution, he became a professor at the Department of Painting (1990 - 2004). During the communist regime, he was an active member of the unofficial scene. He initiated the first open studio held at Tehelna Street 32 in Bratislava (November 19, 1970), which foreshadowed the arrival of a strong generation of conceptual artists. Shortly after November 1989, he was politically active. He is an enthusiastic and critical commentator on local politics. He is a co-founder of the group Syzygia (1988). He works with various media such as drawing, graphics, photography, painting, objects, large-scale installations and events with a constant urge to reflect socio-political reality. During his artistic practice, he was deeply influenced by the endless search for knowledge and the correlation between science and art. He is fascinated by space, astronomy, mathematics, deep appreciation of nature and interest in ecology. He has worked as a teacher at the Academy of Fine Arts in Bratislava and at the Faculty of Arts of the Technical University in Košice.



Rudolf Sikora (1946)

Z cyklu "Antropický princíp" (Autoportrét II/A)
From the series "Anthropic Principle" (Self portrait II/A)
1985

Tlač na papieri, ed. 2/5
Print on paper, ed. 2/5
100 x 70 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 2 000 – 2 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 300,- €

Začiatky Csudaiovej tvorby sú späté s nástupom tzv. postmodernej generácie, teda s mladou, divokou a charakteristicky expresívnou maľbou. V neskoršom období sa v jeho diele dostáva do popredia jednoduchý motív – redukovaný znak. Expresivita Csudaiovhov maliarskeho rukopisu ustúpila pred čistotou a poriadkom. Autor pracuje s predlohami vybratými zo starej encyklopédie, ktoré mutuje počítač a on sám neskôr precízne maľuje a maliarsky spracúva. Napriek spomínaným zmenám je Csudaiov prejav kontinuálny a autor patrí k najzákladnejším zjavom slovenskej maľby – dnes preto patrí k stáliciam slovenskej maliarskej scény. Aj keď sa Csudaiove obrazy na prvý pohľad javia ako sofistikovaná a rafinovaná hra s prostriedkami maľby, neosobným jazykom predlohy, v ktorej nie je nič ponechané na náhodu, sám autor hovorí: „Umelec nikdy nevie, ako to dopadne, ale výsledok, nech je akýkoľvek, mu za to vzrušenie stojí. Je to hra. Jej zmysel spočíva vo výbere adekvátnej a zároveň aktuálnej formy výrazu. Mojou povinnosťou je totiž cítiť okolie ako živý a rôznorodý organizmus. To nie je obmedzenie, ale schopnosť spoznať situáciu, v ktorej by mal byť umelec pohotový...“ Ivan Csudai približne každé dva roky predstaví verejnosti novú sériu malieb. Na začiatku deväťdesiatych rokov to bolo Mysticum, pokračoval geometrizujúcou sériou 24 hodín, neskôr prišiel objektový Velvet, nasledovali maliarske cykly 9 Easy pieces, Half, Traja z pekného páru (spoločné maľby s Lacom Terenom a Stanislavom Divišom), Rok medveda, Evolution, a Nové obrazy. Je zastúpený v slovenských i zahraničných výtvarných zbierkach. Od 1995 pôsobí na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave, od 2001 vedie IV. maliarsky ateliér.

The beginnings of Csudai's work are connected with the onset of the so-called postmodern generation, i.e. with young, wild and characteristically expressive painting. In the later period, only one motif in his work comes to the fore – a reduced character. The expressiveness of Csudai's painting style recedes to welcome purity and order. He works with models selected from the old encyclopedias that get altered by a computer and are later painted and worked on by the author. Despite the mentioned changes, Csudai's style is continuous and the author belongs to the most important painters present on the Slovak art scene. Although Csudai's paintings at first glance appear to be a sophisticated and refined play with the means of painting – the impersonal language of a masterpiece in which nothing is left to chance, the author himself says: "The artist never knows how the thing turns out in the end, but whatever the result is, it is worth the excitement. It's a game. Its meaning lies in the choice of an adequate and at the same time current form of expression. My duty is to actually feel the environment as a living and diverse organism. This is not a limitation, but the ability to know the situation in which the artist should remain ready and swift..." Ivan Csudai presents a new series of paintings approximately every two years. In the early nineties it was Mysticum, later moving to the geometric series 24 hours, then Velvet, followed by painting cycles 9 Easy Pieces, Half, Three of a Nice Couple (joint paintings with Laco Teren and Stanislav Diviš), Year of the Bear, Evolution, and New pictures. Csudai is represented in Slovak and foreign art collections. Since 1995 he has been working at the Academy of Fine Arts in Bratislava, since 2001 he has been leading IV. Painting Studio.



Ivan Csudai (1959)

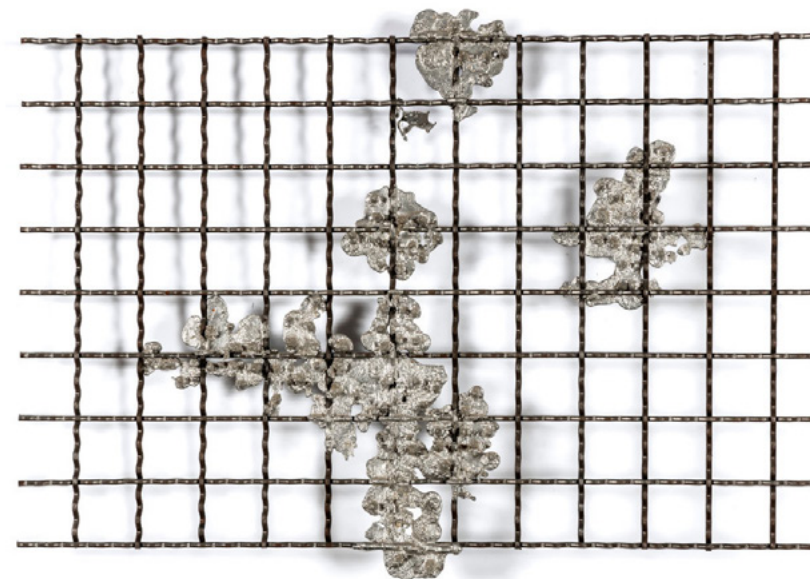
Sféry
Spheres
2021

Akryl na plátne
Acrylic on canvas
50 x 60 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 1 500 – 2 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 200,- €

Martin Piaček študoval na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave. Od roku 2007 vyučuje na VŠVU, od roku 2017 vedie Ateliér vvv (vizuálne verbálne verejné) na Katedre intermédií. Okrem samostatnej výtvarnej a výstavnej praxe sa od roku 2016 venuje dramaturgii prednáškového cyklu Soft Norm na VŠVU a najnovšie aj globálne orientovanému projektu Liquid Dogmas v réžii o.z. Verejný podstavec. Je zakladajúcim členom občianskeho združenia Verejný podstavec, výstavného formátu DiSto a podporovateľom platformy KU.BA. Jeho práce boli prezentované na samostatných a skupinových výstavách na Slovensku a v zahraničí. V posledných rokoch napríklad vo Východoslovenskej galérii v Košiciach (2020), v Schaubmarovom mlyne v Pezinku, v MODEM - Centre pre súčasné umenie v Debrecíne a na Biennale Art Encounters v Temešvári (2019); v Karlín Studios v Prahe (2018), v Slovenskom Národnom múzeu v Bratislave a v Novej Synagóge v Žiline (2017); v Kunsthalle Bratislava, v Múzeu SNP v Banskej Bystrici a na Medzinárodnom festivale performance RIAP v Québec (2016); v galérii Photon vo Viedni, v Múzeu Kiscelli v Budapešti, v galérii City Surfer v Prahe a na OFF bienále v Budapešti (2015); v galérii Artwall v Prahe, na Bienále súčasného umenia OSTRALE v Drážďanoch a v Tranzite Bratislava (2014) medzi inými.

Martin Piaček studied at the Academy of Fine Arts in Bratislava. Since 2007 he has been teaching at the VŠVU, since 2017 he has been leading the Studio vvv (visual verbal public) at the Department of Intermedia. In addition to the art and exhibition practice, he has been working on the dramaturgy of the Soft Norm lecture series at the VŠVU since 2016 and, more recently, the globally oriented Liquid Dogmas project directed by the association called Verejný podstavec. He is a founding member of Verejný podstavec as well as of the exhibition format DiSto and a supporter of the KU.BA platform. His works have been presented at solo and group exhibitions in Slovakia and abroad. In recent years, for example, in the East Slovak Gallery in Košice (2020), in the Schaubmar Mill in Pezinok, in the MODEM - Center for Contemporary Art in Debrecen and at the Biennale of Art Encounters in Timișoara (2019); at Karlín Studios in Prague (2018), at the Slovak National Museum in Bratislava and at the New Synagogue in Žilina (2017); at the Kunsthalle Bratislava, at the SNP Museum in Banská Bystrica and at the RIAP International Performance Festival in Québec (2016); at the Photon Gallery in Vienna, at the Kiscelli Museum in Budapest, at the City Surfer Gallery in Prague and at the OFF Biennial in Budapest (2015); in the Artwall Gallery in Prague, at the OSTRAL Biennial of Contemporary Art in Dresden and in Transit Bratislava (2014).



Martin Piaček (1972)

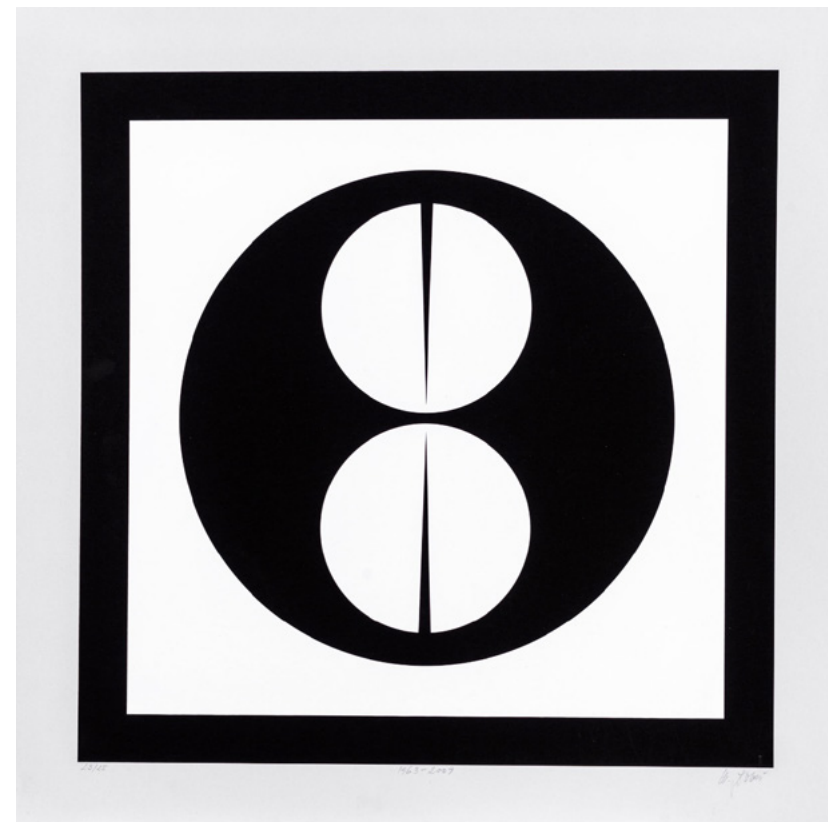
1. zo série War/Maps
1. from the War/Maps series
2013–2015

Liate olovo, oceľ
Cast lead, steel
35 x 55 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 1 000 – 1 200,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 600,- €

Milan Dobeš je významným predstaviteľom kinetického umenia a op-artu. Bol medzi prvými umelcami, ktorí vo vizuálnom umení pracovali s pohybom a svetlom. V rokoch 1951-56 študoval na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave (prof. L. Černický, prof. B. Hoffstädter a prof. D. Milly). Jeho práca v oblasti kinetického svetla a optického umenia získala medzinárodné uznanie už krátko po ukončení štúdia, koncom päťdesiatych a začiatkom šesťdesiatych rokov. Už v tomto období začal experimentovať so svetelnými a kinetickými objektmi; súčasne rozvíjal svoje umelecké stratégie aj v dielach vytvorených technikou sietotlače, ktoré dopĺňali jeho sochárske diela. Vo svojich objektoch, ako aj v kresbách a obrazoch, skúmal použitie optických ilúzií vytvorených konkrétnymi geometrickými konštrukciami. Optické a kinetické efekty sa stávajú súčasťou jeho reliéfov a plastík. Zameriava sa na hľadanie variability pri redukcii tvaroslovia aj farebnosti v kompozíciách. Jedinčné sú opticko-kinetické objekty, využívajúce zrkadlové plochy a reálny pohyb. Základným problémom tvorby Milana Dobeša sa stala integrácia kategórie pohybu do výtvarného diela a v jej dôsledku premena vizuálneho charakteru obrazovej štruktúry. Bol jedným z našich prvých umelcov, ktorý postavil koncepciu umeleckého diela ako novej skutočnosti, nezávislej na predmetnom svete. Cez riešenie otázky vzťahu svetla a výtvarného diela dospel k novej animovanej podobe jeho využitia. Svetlo prirodzené, či umelé sa stalo v spojení s virtuálnym, mechanickým či motorickým pohybom primárnym konštrukčným elementom priestorových vizuálno-kinetických a svetelno-kinetických objektov. V rokoch 1983-84 zhrnul svoj výskum v oblasti optického a kinetického umenia do manifestu Dynamický konštruktivizmus, prvýkrát publikovaného v roku 1989. Jeho tvorba bola prezentovaná na mnohých významných medzinárodných výstavách.

Milan Dobeš is an influential and significant representative of kinetic art and op-art. He was among the first visual artists, who started to incorporate motion and light into their works. In 1951-56 he studied at the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava (prof. L. Černický, prof. B. Hoffstädter and prof. D. Milly). His works in the field of kinetic light and optical art started to gain international recognition soon after his graduation, in the late fifties and early sixties. He started with light and kinetic objects, but he was also developing his artistic strategies in the media of serigraphy, which complemented his sculptural works. In his objects as well as in drawings and paintings he explored the use of optical illusions created by particular geometrical constructions. Optical and kinetic effects became part of his reliefs and sculptures. He is focused on finding variability while reducing morphology and color in the compositions. His use of optical-kinetic objects with mirrored surfaces and real movement is unique. The basic problem Milan Dobeš's work deals with is the integration of the movement category into the work of art and, as a result, the transformation of the visual character of the visual structure. He was one of our first artists to construct the concept of a work of art as a new reality, independent of the world. Through the relation of light and work of art, he came to a new animated form of its use. Natural or artificial light in connection with virtual, mechanical or motor movement has become the primary design element of his spatial visual-kinetic and light-kinetic objects. In 1983-84 he summarized his research on the field of optical and kinetic art into a manifesto Dynamical constructivism, first published in 1989. His work has been exhibited in many important international exhibitions.



Milan Dobeš (1929)

Konštruktivistická kompozícia
Constructivist Composition
1963 – 2009

Serigrafia na papieri, ed. 23/25
Serigraph on paper, ed. 23/25
60 x 60 cm

Európska kultúrna spoločnosť / European Culture Association

Odhadovaná cena / Estimation: 800 – 1 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 500,- €

Oskar Felber (1992)

Felberov zdroj inšpirácie je zrejmy – popkultúra, béčkové horory, okultizmus... Umelec má evidentne blízko k tatárskej komunite, čo v jeho prípade možno vnímať ako pozitívne – nedochádza k žiadnej devalvácii jeho voľnej tvorby, či naopak k jeho premotivovanému vstupovaniu do tohto špecifického prostredia. Tetovanie Felberovi jednoducho svedčí – či už na koži jeho klientov alebo na plátne v rámci jeho umeleckého programu. Z tohto previzualizovaného sveta otrepaných motívov a klíš dokáže totiž vyabstrahovať esenciu silného vnemu, gesta či štruktúry, a s tou podľa potreby pracovať ďalej. Jeho maliarsky rukopis je uvoľnený, skicovitý, využíva vizuálnu skratku, pritom si zachováva expresívny výraz a s ľahkosťou pracuje s iróniou i nadsádzkou. Suverénne pracuje aj s farbou, nevyhýba sa ani netradičným materiálom, či experimentovaniu napr. s textilom a presahmi do 3D objektov. Felber trvalo skúma vlastnosti a prelínanie rozličných výtvarných médií, pričom získané poznatky ďalej aplikuje vo vlastnej výtvarnej praxi. S ľahkosťou prechádza medzi médiami a jeho tvorba je bezpochyby pozitívnym oživením prítomnej aukcie.

Felber's source of inspiration is obvious – pop culture, B horror-movies, occultism... The artist is visibly close to the tattoo community, which in his case can be perceived as positive – we see no devaluation of his work and no overly-motivated entry into this specific environment. Tattoos simply fit the artist – whether we find them on the skin of his clients or on canvas as part of his art program. From this overly-visualized world of repetitive motives and clichés, he is able to abstract the essence of a strong perception, gesture or structure – and work with it as needed. His painting style is relaxed, sketchy, and it uses a visual acronym, while remaining expressive, often incorporating irony and exaggeration, both with ease. His work with color is skillful, and he does not avoid non-traditional materials or experiments, e.g. with textiles or 3D objects. Felber is always exploring the properties and interweaving of various art media, while further applying the acquired knowledge into his own art practice. He moves from media to media with ease and his work is undoubtedly an enrichment of today's auction.

Nina Gažovičová



Oskar Felber (1992)

Tattooed Summoning
2019

Kombinovaná technika na plátne
Mixed media on canvas
140 x 100 cm

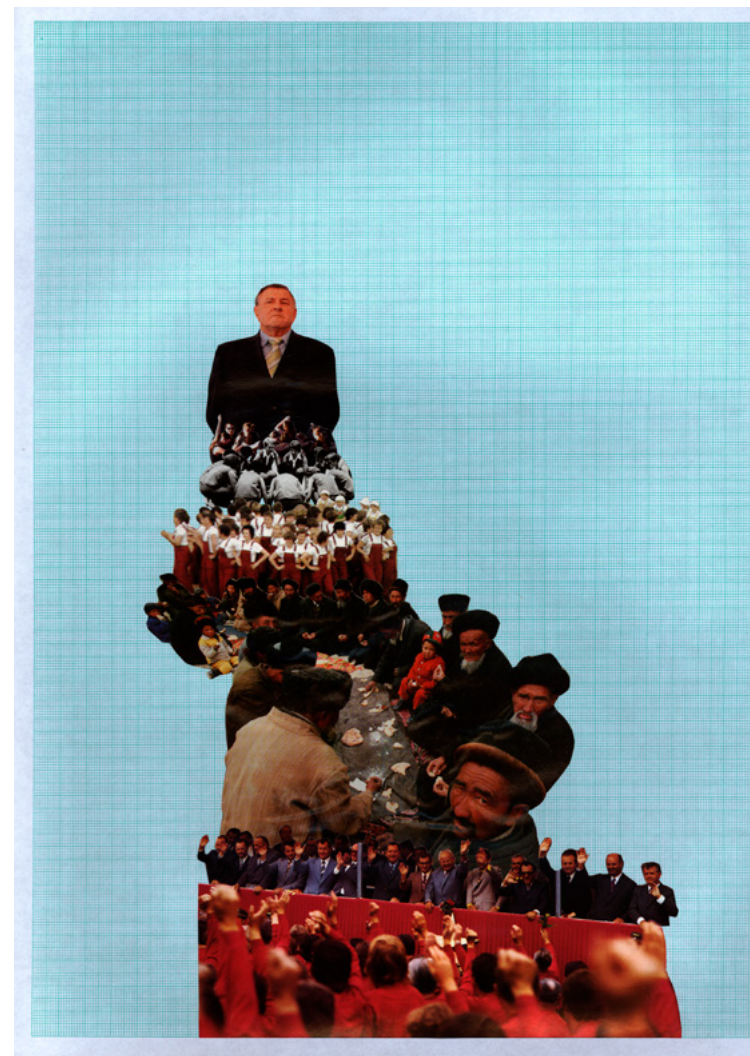
Odhadovaná cena / Estimation: 2 000 – 2 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 500,- €

Anetta Mona Chiša (1975) / Lucia Tkáčová (1977)

Umelecké duo Tkáčová/Chiša funguje v tandeme od roku 2000. Ich tvorba sa vždy rozvíjala naprieč viacerými médiami – najčastejšie sa vyjadrujú prostredníctvom videa, kresby, sochy či inštalácie; vo svojich dielach často využívajú performanciu, intervencie, prácu s jazykom, taktiku hry. Kľúčovým aspektom ich tvorby je spochybňovanie bežných spoločenských zvykov a návykov, rutiny – najmä z gendrového pohľadu – sú výraznými predstaviteľkami postfeminizmu. Ich tvorba je angažovaná – dlhodobo reflektujú aktuálne spoločenské a politické témy, pritom nestrácajú zmysel pre provokáciu, nadhľad, humor, iróniu či sebaíroniu. Vo svojej tvorbe dlhodobo skúmajú aktuálne problémy femininity a maskulinity, východoeurópskej histórie a kolektívneho vedomia, sociálnej, kultúrnej a politickej situácie, ale zaujímajú ich aj špecifiká vzťahov a fungovania umeleckej scény a kultúrnych inštitúcií – v oblasti kultúrnej prevádzky, ale aj v inštitucionálnom kontexte.

Tkáčová / Chiša is an artist duo that has operated in tandem since 2000. Their work has always developed across a number of media. Most frequently they express themselves using video, drawing, sculpture or installation, but they also employ performance, interventions, work with language and tactics of play. A key aspect of their work is the questioning of ordinary social customs, habits and routines, particularly from the standpoint of gender – they are forceful representatives of post-feminism. Their work is engaged: for a considerable time they have reflected current social and political themes without losing their talent for provocation, broad perspective, humour, irony, and ironic send-up of self. They have been engaged in a long-term examination of current problems of masculinity and femininity, East European history and collective consciousness, and the social, cultural and political situation; they are also, however, interested in the specifics of relationships and in the art scene and cultural institutions – the field of cultural practice and also the institutional context.

Nina Gažovičová



Lucia Tkáčová (1977) & Anetta Mona Chiša (1975)

After the Order – Graphs I/A3
2006 – 2010

Koláže (výstrižky z novín a kníh), papier
Collage (clippings from newspapers and books), paper
42 x 30 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 4 000 – 5 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 2 800,- €

Žofia Dubová (1991)

Hlavnou témou širšej série Žofie Dubovej je hrana obrazu. Dubová na ňu nazerá z viacerých uhlov. Prvou paralelou je horizont, zasadený do prostredia krajiny ako otvoreného a neobmedzeného priestoru plného možností a rôznorodých ciest, vecí, javov, skutočností a predstáv. Ďalším aspektom je fyzická skutočnosť hrany ako okraja samotného obrazu, ktorý autorka presúva do priamej pozornosti vizuálneho aj významového poľa hlavnej plochy obrazu. Dubová akoby svojím snažením potvrdzovala klasický maliarsky problém – stret zobrazujúceho a abstraktného; otázku nadradenosti motívu či jeho zobrazenia. Dubová priznáva, že inšpiráciu pre svoje maľby nachádza väčšinou v krajine. Tá je častým formálnym námetom jej obrazov a ťažiskom jej úvah. Pritom jej nejde o kopírovanie videneho. Svojou tvorbou sa snaží hľadať také spôsoby záznamu a nájsť taký systém, ktorý by jej umožnil v maľbe preložiť vlastné pocity. Priznáva, že maľba samotná, jej proces, ju pohlcuje rovnako ako krajina. Predstavuje pre ňu svet sám o sebe: krásny a zaujímavý, cenný natoľko, že sa v ňom oplatí žiť.

Žofia Dubová v rokoch 2010 - 2016 študovala na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave, v Ateliéri +-XXI prof. Daniela Fischera. Svoje diela prezentovala na viacerých skupinových, ale aj samostatných výstavách na Slovensku, v Českej republike, Poľsku, Nemecku, Rusku, USA. Laureátka ceny Nadácie NOVUM, víťazka prestížnej súťaže Maľba roka.

The main theme of Žofia Dubová's wider series is the edge of the painting. Dubová looks at it from several angles. The first parallel is the horizon, set in the landscape as an open and unlimited space full of possibilities and diverse paths, things, phenomena, facts and ideas. Another aspect is the physical reality of the edge as the edge of the image itself; the author shifts it to the direct attention of the visual and meaningful field of the main surface of the image. Dubová and her efforts seem to confirm the classic painting problem – a clash of the depicting and the abstract; the question of the superiority of the motif or its representation. Dubová admits that she finds inspiration for her paintings mostly in the landscape. Landscape is a frequent formal theme of her paintings and the focus of her reflections. However, it is not about copying what is seen. With her work, she tries to look for such ways of recording and find such a system that would allow her to translate her own feelings into painting. She admits that the painting itself, its process, absorbs her as much as the landscape does. For her, it represents the world in itself: beautiful and interesting, so valuable that it is worth living in it.

Žofia Dubová studied in the years 2010 - 2016 at the Academy of Fine Arts in Bratislava, in the Studio +-XXI of prof. Daniel Fischer. She has presented her works at several group as well as individual exhibitions in Slovakia, Czech Republic, Poland, Germany, Russia and USA. She's the laureate of the NOVUM Foundation Award and the winner of the prestigious Painting of the Year competition (Maľba roka).

Nina Gažovičová



Žofia Dubová (1991)

Zabudnutý ostrov
Forgotten Island
2021

Akryl na plátne
Acrylic on canvas
90 x 118 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 2 500 – 2 800,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 500,- €

Vladimír Havrilla je jednou z najvýraznejších postáv slovenského intermediálneho umenia – prejavuje sa ako všestranný umelec; je maliarom, sochárom, venuje sa počítačovej grafike a animácii, vytvára experimentálne filmy a v neposlednom rade sa venuje aj literatúre. V rokoch 1962 – 1968 študoval sochárstvo na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave. Od šesťdesiatych rokov sa jeho tvorba rozvíjala v intermediálnej rozmanitosti – v sochárstve, filme, maľbe, kresbe a počítačovej grafike. V celej doterajšej tvorbe autor zaujato kombinuje reálne maliarske gesto s technologickým, počítačovým: „...od roku 1997 sa počítačová grafika a modelovanie stávajú základom autorovej tvorby. Nejde pritom len o modelovanie figúr a narábanie s obrazom a jeho animáciou, a rozprávanie poviedok, ale aj o zvláštny, pre Havrilla podstatný aspekt nehmotnosti tohto virtuálneho sveta: stlačením gombíka tento svet zmizne, nastane to, čo symbolicky nájdeme v skle, vode, svetle alebo v bielej farbe – „absolútna čistota“. (Daniel Brozman) Vladimír Havrilla je už dlhé roky kultovou osobnosťou alternatívneho umenia. Jeho tvorba bola a je známa viac zasvätencom, než širšej kultúrnej verejnosti. Nedávno sa však dočkala zaslúženého spoločenského docenenia – Slovenská národná galéria usporiadala retrospektívnu výstavu umelca.

Vladimír Havrilla is one of the most prominent and versatile figures of Slovak intermedia art – he is a painter, a sculptor, he makes experimental movies and writes literature. He studied sculpture at the Academy of Fine Arts in Bratislava, from 1962 to 1968. Since the 1960s, his work has been developing in intermedia diversity – sculpture, film, painting, drawing and computer graphics. The author has always been interested in combining a real painting gesture with a technological, computer one: “... since 1997, computer graphics and modeling have become the basis of the author's work. It's not just about modeling the figures and dealing with the image and its animation, and telling short stories, but also a special aspect of the weightlessness of this virtual world that is essential for Havrilla: by pressing the button, this world disappears, and what happens is what we find in glass, water, light or in white – "absolute purity". (Daniel Brozman) Vladimír Havrilla has been an iconic figure in alternative art for many years. His work was and still is known more to insiders than to the general cultural public. Recently, however, it received a well-deserved social appreciation – the Slovak National Gallery organized a retrospective exhibition about the artist.



Vladimír Havrilla (1943)

Benátske zrkadlo
Venetian Mirror
2017

Akryl na plátne
Acrylic on canvas
35 x 35 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 1 500 – 2 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 000,- €

Svetlana Fialová (1985)

Svetlana Fialová je rešpektovanou vizuálnou umelkyňou, ktorá je aktívna vo viacerých médiách – okrem maľby sa venuje najčastejšie kresbe a grafike. Jej jazyk je osobitý, má blízko ku komiksovej kresbe, využíva líniu príťažlivej skratky. Pracuje najmä s figurálnymi motívmi, uprednostňuje zobrazovanie ľudských typov, bizarných bytostí a podivných situácií. Sprostredkováva osobné zážitky, ale aj inšpirácie z internetových stránok či iných vizuálnych zdrojov. S motívmi pracuje ako s textom – ukladá ich na seba, vrství, zmenšuje a zväčšuje, podriaďuje ich potrebám vlastnej výpovede. Vytvára komplikované kompozície, bez ohľadu na pravidlá perspektívy, takmer až mystické zhľuky predmetov a postáv. Autorka priznáva, že ju dlhodobo zaujímajú extrémne fenomény, ktoré sú na hranici vedy, science-fiction, absurdna a podivného humoru.

Svetlana Fialová je laureátkou prestížnej britskej ceny Jerwood Drawing Prize (2013), najdôležitejšieho ocenenia pre súčasnú kresbu vo Veľkej Británii. Finalistka Ceny kritiky za mladou malbu, VÚB maľby roka v rokoch 2012 a 2015 a Ceny Nadácie Novum v roku 2016.

Svetlana Fialová is a respected visual artist who is active in several media – in addition to painting, she devotes herself to drawing and graphics. Her distinctive language is close to comic drawing, often implementing an attractive abbreviation. She works mainly with figural motifs, preferring to depict human types, bizarre beings and strange situations. Through drawing, she conveys personal experiences, while also drawing inspiration from websites or other visual sources. Fialová works with motifs as one would with text – she layers them, reduces and enlarges them, subordinates them to the needs of her own statement. She creates complicated compositions, regardless of the rules of perspective, almost mystical clusters of objects and characters. The author admits that she has long been interested in extreme phenomena that are on the border of science, science fiction, absurdity and strange humor.

She is the winner of the prestigious British Jerwood Drawing Prize (2013), the most important award for contemporary drawing in Great Britain. Finalist of the Critics' Award for Young Painting, VUB Paintings of the Year in 2012 and 2015 and the Novum Foundation Award in 2016.

Nina Gažovičová



Svetlana Fialová (1985)

Zo série Malé spúšte
From the Little Triggers series
2019

Kombinovaná technika na papieri
Mixed media on paper
70 x 50 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 800 – 1 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 500,- €

Zoltán Seidner (1896 – 1960)

Zoltán Seidner začal fotografovať v tínedžerskom veku. Po presťahovaní sa do Budapešti pracoval ako kancelársky úradník do konca prvej svetovej vojny, potom sa stal asistentom vo fotoateliéri na ulici Nagymező. Krátko na to začal pracovať ako nezávislý fotograf a fotografoval pre časopis Színházi Élet. Renomovaný architekt Lajos Kozma videl jednu z jeho interiérových fotografií a navrhol, aby sa Seidner venoval architektonickej fotografii. Tak sa stal pravidelným prispievateľom časopisu Tér és Forma a v 30. rokoch minulého storočia preň fotografoval najlepšie príklady modernej maďarskej architektúry. Jeho obrazy, zobrazujúce charakteristiky Neue Sachlichkeit, odrážajú pohľady modernistických architektov na priestor a optické efekty. Seidner sa začal venovať fotografovaniu detí na konci 30. rokov minulého storočia a do Maďarskej štátnej fotografickej spoločnosti vstúpil v roku 1945. Po reorganizácii spoločnosti pracoval v spoločnosti MTI Fotó, príležitostne fotografoval technické fotografie a popri tom vytváral reklamy.

Zoltán Seidner started taking photographs in his teenage years. After moving to Budapest he worked as an office clerk until the end of the First World War, then became an assistant at a photo studio in Nagymező Street. Not long after that he began working as an independent photographer and took photographs for Színházi Élet magazine. Renowned architect Lajos Kozma saw one of his interior photos and suggested that Seidner engage in architectural photography. Thus he became a regular contributor of Tér és Forma, taking photographs of the best examples of modern Hungarian architecture for the journal throughout the 1930s. His images, portraying characteristics of Neue Sachlichkeit, reflect modernist architects' views on space and optical effects. Seidner took on child photography at the end of the 1930s and joined the Hungarian Photography State Corporation in 1945. After the company's reorganization he worked at MTI Fotó, occasionally taking technical photographs and creating advertisements on the side.



Zoltán Seidner (1896 – 1960)

Art of Movement (Szentpál School)
1929

Silver print
17,3 x 23,2 cm

Vintage Galéria, Budapest

Odhadovaná cena / Estimation: 2 500 – 3 800,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 250,- €

Emília Rigová (1980)

Emília Rigová, víťazka prestížnej Ceny Oskára Čepana (2018) je vzdelaním sochárka (absolvovala odbor kamenosochárstvo na bratislavskej ŠUP-ke, neskôr Katedru sochárstva na Akadémii umení v Banskej Bystrici) a hoci netvorí sochy v tradičnom slova zmysle, práca s priestorom je pre jej umenie typická. Pohybuje sa najmä v médiách inštalácie, performance, videa a grafiky, pričom jej diela po formálnej stránke charakterizuje hľadanie významu a možností uplatnenia sochárskych princípov v súčasnej digitálnej dobe. Tematicky sa zaoberá problematikou (vlastnej) identity, napätia medzi sociálnymi konštruktmi a subjektívne žitou realitou. Angažovane skúma problémy rodových, rasových a etnických minorít, najmä vzťahy medzi rómskou identitou a majoritnou spoločnosťou. Problematiku socio-kultúrnych stereotypov a politiky tela demonštruje pomocou alter ega BARI RAKLORI, ktoré vytvorila v roku 2012. Ako BARI RAKLORI dekonštruuje a nanovo tvorí reprezentácie rómskej ženy v západnom kanonizovanom umení a súčasnej kultúre. Jej umenie má aj rozmer aktivizmu, najmä projekty, realizované v spolupráci s inými umeleckými subjektami ako intervencie do verejného priestoru. Okrem vlastnej umeleckej činnosti pôsobí ako pedagogička na Katedreýtvarnej kultúry Pedagogickej fakulty Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici, či v Barvalipe Academy (Berlin).

Emília Rigová, winner of the prestigious Oskar Čepan Award (2018) is a trained sculptor. She studied stone carving at Bratislava's School of Applied Arts and later in the Sculpture Department of the Academy of Arts in Banská Bystrica. Even though she does not create sculptures in the traditional sense, work with space is a typical feature of her art. She moves primarily in the media of installation, performance, video, and graphics, while her works are formally characterized by a search for meaning and possibilities of employing principles of sculpture in the contemporary digital age. Thematically, she focuses on the question of (her own) identity, tension between social constructs and subjectively experienced reality. She investigates the problems of gender, racial, and ethnic minorities in an engaged manner, especially the relations between Roma identity and the majority society. She demonstrates the issue of social and cultural stereotypes and body politics by means of her alter ego, Bári Raktlóri, which she created in 2012. She uses it to de-construct and re-construct representation of a Roma woman in the Western canon of art and contemporary culture. Her oeuvre also has an activist dimension, markedly present mainly in the projects realized in cooperation with other artistic subjects – as interventions in the public space. Apart from her own artistic endeavors, she teaches at the Department of Visual Culture of the Pedagogical Faculty of the Matej Bel University in Banská Bystrica or Barvalipe Academy in Berlin.

Alexandra Tamásová



Emília Rigová (1980)

Havrana
2020

Olej na plátne
Oil on canvas
150 x 180 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 3 000 – 3 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 2 000,- €

Lucia Tallová (1985)

Lucia Tallová ešte počas svojich štúdií na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave v ateliéri prof. Ivana Csudaia celkom rýchlo zadefinovala svoj osobitý umelecký program. Hlavným námetom jej obrazov je motív krajiny bez figurálnej štafáže s unikátnou atmosférou daného momentu, kedy zobrazenú krajinu podrobuje skúmaniu a premieňa ju do svojho osobného charakteristického výtvarného poňatia. Ide predovšetkým o zobrazenie výsekov mestského, sídliskového prostredia, architektonických a priemyselných zákutí zahalených do hmly alebo výparov. Tallovej prevedenie krajiny je pôsobivé preloženie vlastného pohľadu na výsek reality s čiastočne romantizujúcim nádychom až sentimentom. Pre vytvorenie špecifických efektov používa prácu s kontrastom industriálneho a mestského prostredia s motívom čipiek, ktorých raster prenáša na plátno. U diváka tak vytvára pocit nostalgie a intimity, zdanie osobných spomienok spojených s neosobnými miestami prístavov, tovární, panelákov alebo opustených budov. V ďalších svojich sériách Tallová pracuje s motívom čiernych kvapiek, ktoré môžu symbolizovať znečistený dážď v mestách, ako aj roztečenú maskaru žien v dôsledku plaču. Osobitý rukopis autorky odráža jej spôsob maľby, ktorá v transparentných vrstvách evokuje akvarel.

Lucia Tallová defined her individual artistic program quite early – during her studies at the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava in the studio of prof. Ivan Csudai. The main theme of her paintings is a motif of a landscape without figural staffage with a unique atmosphere of a given moment, when she subjects the depicted landscape to her research and transforms it into her personal characteristic artistic concept. It is mainly a depiction of sections of the urban, housing environment, architectural and industrial nooks shrouded in fog or fumes. Tallová's take on the landscape is an impressive translation of her own view to a slice of reality with a partially romantic touch and sentiment. To create specific effects, she often works with the contrast of the industrial and urban environment with the motif of lace, the basic grid of which she transfers to the canvas. It creates a feeling of nostalgia and intimacy in the viewer, the impression of personal memories connected with the impersonal places of ports, factories, blocks of flats or abandoned buildings. In other series, Tallová works with a motif of black drops that can symbolize polluted rain in cities, as well as smeared mascara of a crying woman. The author's distinctive style reflects in her way of painting, where the transparent layers evoke watercolor.



23

Lucia Tallová (1975)

Z cyklu Clouds
From the Clouds series
2021

Akryl a tuš na plátne
Acrylic and ink on canvas
140 x 120 cm

SODA gallery, Bratislava

Odhadovaná cena / Estimation: 4 500 – 5 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 4 500,- €

Maja Čule (1984)

Výtvarníčka a filmárka Maja Čule, pôvodcom z Chorvátska, aktuálne žije a tvorí v newyorskom Brooklyne. Čule vo svojich dielach skúma sociálne vzťahy a konštruje scenáre, z ktorých sa vytvára obraz, pričom pracuje s performance aj samotnou produkciou obrazov. Zúčastnila sa mnohých výstav doma aj v zahraničí, individuálnych aj kolektívnych. Za všetky spomeňme samostatné výstavy v Arcadia Missa v Londýne či v Company Gallery v New Yorku. Jej práce sme mohli vidieť tiež v rakúskom Kunsthaus, v rámci Goethe-Institut Curatorial Residencies či v Hessel Museum of Art v New Yorku, vo viedenskej Andreas Huber Gallery, aj v Palazzo Peckham na 55. benátskom bienále. Jej prvé umelecké dielo, ktoré bolo ponúknuté v aukcii, bolo The Horizon v roku 2014 vo Phillips London.

Maja Čule is an artist and filmmaker from Croatia, living in Brooklyn, New York. In her works, Čule explores social relations and constructs the scenarios from which the image is formed, encompassing both performance and image production. She participated in exhibitions at Kunsthaus Bregenz, Austria, Goethe-Institut Curatorial Residencies, New York, Andreas Huber Gallery, Vienna, Hessel Museum in New York and in Palazzo Peckham at the 55th Venice Biennale. She has had solo exhibitions at Arcadia Missa, London and Company Gallery New York. Čule's first artwork to be offered at auction was The Horizon at Phillips London in 2014.



Maja Čule (1984)

List 2
Leaf 2
2017

Javorový list, špagát, vitrína z plexiskla
Maple leaf, twine, plexiglass casing
10 x 7 x 50 cm

Arcadia Missa, London

Odhadovaná cena / Estimation: 1 500 - 2 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 900,- €

Boris Sirka (1981)

Charakteristickým rysom tvorby Borisa Sirka je zvolený žáner, ktorého možnosti neustále objavuje a posúva do nových rovín. V jeho chápaní obrazu dominuje špecifická farba a plocha, vďaka ktorej sa dá jeho štýl maľby spofahlivo „identifikovať“. Počiatočnú výraznú farebnosť vo svojej tvorbe postupne umelo udržiaval len v naznačených akcentoch malých farebných plôch tmavého podkladu. V minulosti opakovane spracovával „temné“ témy inšpirované literárnymi či filmovými predlohami, alebo (urbánnymi) legendami rôznych kultúr. Taktiež si požičiaval motívy z japonskej hororovej literatúry alebo pracoval s atmosférou viktoriánskych románov, inokedy sa zas dotýkal barokového zátišia v zmysle Vanitas. Neskôr sa postavy naivných komiksových „animozvieratiek“ v jeho dielach menia na ľudské trosky s monochrómnou farebnosťou. Následne kontrast tmavých a neónových farieb vystriedala linka a takmer pastelová farebnosť. Maľovaná plocha je zrazu umlčaná a namiesto nej dominuje grafická lineárnosť. Sirka pracuje so staronovými umeleckými technikami, pri ktorých využíva tuš a pierko. Ako predobraz mu slúžia dobové rytiny a grafiky starých majstrov. Sirka pracuje v ohraničených, uzatvorených cykloch. Zmeny programu u Sirku znamenajú vždy striktný prechod z jednej fázy do druhej, náhlu zmenu vyjadrovania, nové myšlienky alebo novú tematickú oblasť.

Je absolventom Technickej univerzity v Košiciach ateliérov prof. Rudolfa Sikoru a Zbyňka Prokopa. Absolvoval aj stáž na Akadémii umení v Prahe v ateliéri prof. Michaela Bielického.

A characteristic feature of Boris Sirka's work is the chosen genre, the possibilities of which Sirka constantly discovers and upgrades. His painting style is quite easy to identify based on his specific use of colors and space. The bold color scale that characterized his early work was kept present even later, in the small colorful areas of the usually dark background. Sirka repeatedly worked on "dark" themes inspired by literature, film, or (urban) legends of various cultures. He also borrowed motifs from Japanese horror literature, worked with the atmosphere of Victorian novels, or even the Baroque still life in the sense of Vanitas. Later in his work, the characters of naive comic "anime animals" transform into human wreckage and monochrome color. Subsequently, the contrast of dark and neon colors was replaced by a line and almost pastel colors. The painted surface is suddenly silenced and replaced by graphic linearity. Sirka works with old and rediscovered art techniques, using ink and feathers. Engravings and graphics of old masters serve him as a model. Sirka works in limited, closed cycles. Changes in Sirka's program always mean a strict transition from one phase to another, a sudden change in expression, new ideas or a new thematic area.

He is a graduate of the Technical University in Košice, where he studied in the studios of prof. Rudolf Sikora and prof. Zbyněk Prokop. He also completed an internship at the Academy of Arts in Prague in the studio of prof. Michael Bielický.

Alexandra Kusá



Boris Sirka (1981)

Powers of Ten
2019

Akryl na plátne
Acrylic on canvas
160 x 150 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 3 000 – 3 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 2 500,- €

András Cséfalvay (1986)

András Cséfalvay je výtvarný umelec, absolvent maľby na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave. Po roku štúdia matematiky v roku 2015 absolvoval doktorandské štúdium na Katedre intermédií o užitočnosti fiktívnych svetov. Od 2015 je odborným asistentom v Ateliéri IN a organizátorom Open Studios a Office for Contemporary Art. Venuje sa experimentálnemu filmu, počítačovej animácii a hudbe, zaujíma ho história a filozofia prírodných vied a ich dopad na náš súčasný svet. Často sa vyjadruje prostredníctvom média inštalácie – mení ordinárny, historický a všeobecne akceptovaný zmysel, aby získal odstup a získal tak nový pohľad na to, čo je vedomosť a poznanie, čo je skryté alebo nedosiahnuteľné. Má veľký záujem o históriu vied. Snaží sa o alternatívne rozprávanie, ktoré zastupuje všetky druhy menšín – živočíšne, kultúrne, ľudské, predmetné alebo ticho. Verí, že umenie má za úlohu požičovať hlas tým subjektom, ktoré ho zjavne stratili, sú bez neho, alebo sú umlčané dominantnou interpretáciou sveta.

András Cséfalvay is a visual artist, a graduate of painting at the Academy of Fine Arts in Bratislava. After a year of studying mathematics in 2015, he completed his doctoral studies at the Department of Intermedia on the usefulness of fictional worlds. Since 2015, he has been an assistant professor at Atelier IN and the organizer of Open Studios and Office for Contemporary Art. He focuses on experimental film, computer animation and music, and is interested in the history and philosophy of the natural sciences and their impact on our contemporary world. Cséfalvay often expresses himself through the medium of installation – he changes the ordinary, historical and generally accepted meaning in order to gain distance and a new perspective on what is knowledge and knowing, what is hidden or unattainable. He is very interested in the history of science. He seeks an alternative narrative that represents all kinds of minorities – animal, cultural, human, objective or silent. He believes that the role of art is to lend a voice to those who have apparently lost it, are without it, or are silenced by the dominant interpretation of the world.

Alexandra Kusá



András Cséfalvay (1986)

Vpísanie nádeje do mozgu cicavcov skrz vzlietnutie operených dinosaurov
The Imprint of Hope in the Mammalian Brain through the Ascension of Feathered
Dinosaurs
2021

Fotografia na dreve
Photograph on wood
22,5 x 40 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 1 200 – 1 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 800,- €

Martin Lukáč (1989)

Martin Lukáč je slovenský výtvarník, ktorý žije a tvorí v Prahe. Študoval v Prahe a Lipsku, v roku 2016 získal Cenu umeleckej kritiky pre mladých umelcov Galerie kritiků. Vystavoval doma aj v zahraničí.

„Lukáč prináša v súčasnej maľbe vzácnu schopnosť syntetizovať dve zdanlivo protichodné tendencie: ani úplne figurálne, ani úplne abstraktné, jeho obrazy sú neúnavne energické a nepoddajné, pritom však vyžarujú eleganciu, nadčasovosť, aj istý pokoj.“ (Florian Langhammer) Jeho tvorba je typická dôrazom na zobrazovanie motívov, ktoré sú často zjednodušané a opakované, niekedy aj v rámci toho istého plátna, až kým námet nevyčerpá. Motívy môžu siahať od upravených mriežok až po motív korytnačky z animovaného seriálu Teenage Mutant Ninja Turtles, ako však hovorí Chris Sharp, „opakovania v Lukáčovom prípade nie sú čisto konceptuálne, ale majú v sebe estetický náboj, ako keby zdôrazňovali, povzbudzovali a zvýrazňovali skutočnosť (a štýl) maľby a jej základnú štruktúru.“

Martin Lukáč is a Slovak artist who lives and works in the Czech republic. He studied in Prague and Leipzig, and in 2016 he won the Art Critics' Award for Young Artists in the Critics Gallery in Prague. He has exhibited in Slovakia and abroad.

“Lukáč brings a rare ability of synthesizing two seemingly opposing tendencies in contemporary painting: Neither fully figurative nor completely abstract, his paintings are tirelessly energetic and unruly whilst radiating elegance and timelessness, resting at ease.” (Florian Langhammer) His work is characterized by an emphasis on depicting motifs, which are often simplified and repeated, sometimes within the same canvas, until the theme is exhausted. Motifs can range from modified grids to motifs from Teenage Mutant Ninja Turtles, but as Chris Sharp says, “his repetitions are not purely conceptual, but wield an aesthetic charge, as if to emphasize, to embolden, and underline the fact (and facture) of painting and its essential structure.”



Martin Lukáč (1989)

Rampage 4 Real
2020

Olej na plátno
Oil on canvas
50 x 60 cm

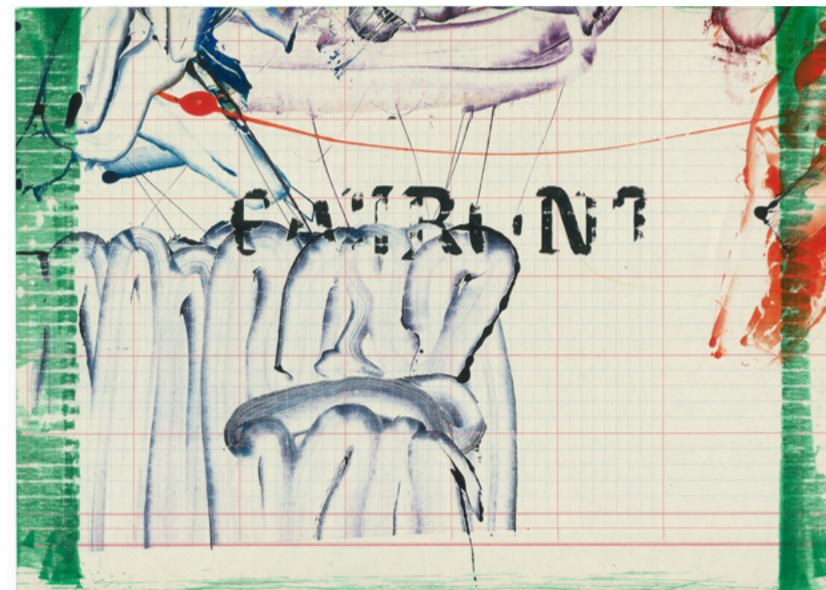
Odhadovaná cena / Estimation: 2 500 – 3 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 800,- €

Diela Svätopluka Mkyty odkazujú na politickú ikonografiu socialistických masových hnutí a na nacionalistické a náboženské symboly východnej Európy. Prostredníctvom nadmerných kresieb a kolážovitých odcudzení „zdvojnásobuje“ ich „zvodnú“ estetiku a odhaľuje politickú manipuláciu s obrázkami, ktorých dopad je dodnes vnímaný. Niekedy sú jeho zásahy perom a často červenou farbou ťažko rozpoznateľné, inokedy sú tak rafinované, že vedú k niečomu úplne novému, čo sa týka zloženia aj témy. Mkyta zvyčajne pracuje v cykloch, ktoré sú určené na zavesenie v skupinách a ktoré vyvolávajú spojenie s históriou a osobnými príbehmi kvôli ich otvoreným vzťahom. V roku 2006 sa stal finalistom Ceny Oskára Čepana, porota vtedy ocenila jeho vyzreté prepájanie viacerých umeleckých druhov od kresby, grafiky, manipulovanej fotografie až po objekt a inštalácie. Mkyta patrí medzi pozoruhodné postavy mladej generácie, pretože jeho aktivity presahujú klasické disciplíny.

Svätopluk Mkyta študoval v grafickom štúdiu doc. Vojtecha Kolenčíka. Absolvoval stáže v keramickom štúdiu u doc. Ivici Vidrovej-Langerovej, ďalej maľbu na Štátnej akadémii výtvarných umení a dizajnu v Stuttgarte v ateliéri u prof. Wolfgang Gäfgena a získal štipendium na berlínskej Univerzite umení. Jeho diela sú pravidelne súčasťou skupinových výstav, rovnako svoje diela prezentuje na samostatných výstavách.

The works of Svätopluk Mkyta refer to the political iconography of the socialist mass movements and to the nationalist and religious symbols of Eastern Europe. Through large drawings and collage-like alienations, he "doubles" their "seductive" aesthetics and reveals the political manipulation using images, the impact of which is still perceived. Sometimes his strokes of a pen and often red color are difficult to recognize, other times they are so refined that they lead to something completely new in terms of composition and theme. Mkyta usually works in cycles that are designed to be hung in groups; they evoke connections with history and personal stories because of their open relations. In 2006, he became a finalist for the Oscar Čepan Award – the jury appreciated his mature connections of several art forms from drawing, graphics, manipulated photography to objects and installations. Mkyta is one of the most remarkable figures of the young generation, because his activities go beyond classical disciplines.

Svätopluk Mkyta studied in the graphic studio of doc. Vojtech Kolenčík. He completed internships in a ceramic studio with doc. Ivica Vidrová-Langerová, studied painting at the State Academy of Fine Arts and Design in Stuttgart in the studio of prof. Wolfgang Gäfgen and received a scholarship to study at the Berlin University of the Arts. His works are a regular part of group exhibitions, as well as presented at individual exhibitions.



Svätopluk Mkyta (1973)

Postobjekt
Postobject
2016

Monotypia, acetónová pretlač na nájdený papier
Monotype, acetone overprint on found paper
29,7 x 42 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 1 500 – 2 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 300,- €

Natália Šimonová (1995)

Natália Šimonová zaujme mentálne i formálne mimoriadne vyzretým autorským programom. Pozoruhodná je nielen jej (samotná) maliarska činnosť, ale najmä inovatívne narábanie s maľbou ako takou a uvažovanie o jej ďalšom uplatnení. Výnimočné je vykročenie autorky do verejného priestoru, dôležitý proces implementácie maliarskych diel späť do konkrétneho prostredia, ktoré vlastne ich vznik inšpirovalo. Šimonová predvádza expandovanú maľbu par excellence – robí to presne pre podmienky nášho prostredia, veľmi originálne, bez preberania cudzích vzorov.

Jej príznačná maľba Sedačky (2020) zobrazuje ako ústredný motív starý zhrdzavený kolotoč. Ten presne reflektuje stav zanedbaných socialistických ihrísk a estetiku ich deštrukcie. Šimonová sa dôsledne zaoberá vybranými motívmi verejného priestoru, ktorý je súčasťou osobnej, ale i sociálnej pamäte. Zameriava sa na detailný výskum maliarskej hmoty, štruktúr, ale i prácu s neklasickými maliarskymi materiálmi ako je hrđza. Procesuálne zmeny a deštruovanie plátna prostredníctvom korózie ponúkajú originálny spôsob narábania s danou témou. Duplikovanie motívu poukazuje aj na masovú produkciu týchto štruktúr za čias socializmu a ich rozšírenie naprieč sídliskami a mestskými časťami.

Natália Šimonová stands out with her mentally and formally exceptionally mature art program. Not only her (painting) activity itself is remarkable, but especially her innovative handling of painting as such and thinking about its further applications. The act of stepping into the public space is exceptional, an important process of implementing paintings back into a specific environment, which actually inspired their creation. Šimonová presents expanded painting par excellence – she does it exactly for the conditions of our environment, very original, without taking on pre-existing patterns.

Her distinctive painting Seats (2020) depicts an old rusty carousel as the central motif. It accurately reflects the state of neglected socialist playgrounds and the aesthetics of their destruction. Šimonová consistently deals with selected motives of public space, which is part of personal as well as social memory. She focuses on detailed research of painting material, structures, but also works with non-classical painting materials such as rust. Process of changes and destruction of the canvas through corrosion offer an original way of dealing with a given topic. The duplication of motives also points to the mass production of these structures during the socialist era and their spread across settlements and urban areas.

Nina Gažovičová



Natália Šimonová (1995)

Sedačky
Seats
2020

Hrdza a pastel na plátne
Rust and pastel on canvas
50 x 40 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 1 000 – 1 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 700,- €

Milan Tittel absolvoval klasické sochárske školenie, vo svojej mediálne nevyhranenej tvorbe však dlhodobo využíva široké spektrum postkonceptuálnych tendencií, pracuje v oblasti objektu, sochy, inštalácie, videa, fotografie, akcie a performance. Po väčšinu svojej umeleckej kariéry bol úzko spojený s Matejom Gavulom, s ktorým vytvoril tandemovú skupinu XYZ. Pre ich spoluprácu ostalo charakteristické voľné narábanie so širokým spektrom médií, najmä však s fotografiou a videom. Druhotný digitálny záznam nebol „len“ dokumentáciou – vždy bol spojený so zachytením konkrétnej situácie, priestoru či (nájdeneho) objektu, najčastejšie v kontexte sochárskej disciplíny. V ich nenápadných gestách a akciách na rozhraní skutočnosti, ktoré nenásilne aktivovali kolektívne vnímanie zážitku, môžeme čítať nepriame odkazy na kultúrne situácie Júliusa Kollera či iných domácich predstaviteľov konceptuálneho umenia. Vo svojej individuálnej praxi sa Milan Tittel dlhodobo vracia k médiu sochy, no stratégie, ktoré využíva, sú prirodzene vzdialené jej klasickému ponímaniu. Jeho umelecký systém podrýva tradíciu duchampovského ready-made-u s charakteristickou jednoduchosťou. Záujem o každodenné predmety osciluje medzi krehkým vizuálnym svedectvom s vtipným komentovaním, pričom výsledkom je uchovanie pozmenenej skutočnosti vo forme umeleckej interpretácie. Od roku 1980 do 1984 študoval na Strednej škole umeleckého priemyslu v Bratislave, od roku 1987 do roku 1993 na Katedre sochárstva na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave u prof. J. Kulicha, J. Hoffstadtera a Vladimíra Havrila.

Originally trained as a sculptor, Milan Tittel uses different media, employing post-conceptual tendencies – he works in the field of object, sculpture, installation, video, photography and performance. For the main part of his artistic career, he was closely bound with Matej Gavula, with whom he formed a tandem – group XYZ. Their collaborative effort has been marked by the free employment of a broad range of media, especially photography and video. The secondary digital record was not “merely” documentation: at all times it was associated with capturing the specific situation, space or (found) object, most often in the context of sculpture. In their unobtrusive gestures and actions on the frontiers of reality, quietly activating a collective perception of a given experience, we may read indirect references to Július Koller’s cultural situations or to other Slovak representatives of conceptual art. In his individual praxis Milan Tittel has reverted long-term to the medium of sculpture, though the strategies he uses are naturally remote from the classical conception. His artistic system, characteristically simple, undermines the tradition of Duchamp-style ready-made. Tittel’s interest in everyday objects oscillates between a fragile visual testimony and a witty commentary; what results is the preservation of altered reality in the form of artistic interpretation. From 1980 to 1984 studied at the Secondary School of Applied Arts in Bratislava, from 1987 to 1993 at the Department of Sculpture of the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava, under Prof. J. Kulich, J. Hoffstadter and Vladimír Havrilla.

Nina Gažovičová



Milan Tittel (1966)

Karanténa
Quarantine
2020

Tlač na papieri
Print on paper
59,4 x 84,1 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 600 – 900,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 450,- €

Vo veľkorozmerných prácach Dúbravský kontinuálne rozvíja individuálny program, postavený na „zdanlivo“ šokujúcich témach. Paradoxne, Dúbravský sa z tejto ťažoby dokáže vymaľovať s ľahkosťou a vtipom, ponúka odťažité, ale zjavne prežité komentovanie súčasnosti. Tým sa odlišuje od prevládajúcej, často až príliš estetizujúcej vlny najmladšej slovenskej maľby. V priebehu rokov je na výjavoch s ikonografickým motívom mladého chlapca – zajaca – viditeľný maliarsky pokrok. U Andreja Dúbravského mala vždy veľmi silné postavenie kresba, ktorá sa v ostatnom období stále viac infiltruje aj do jeho rozmernejších kompozícií a v zdravej rovnováhe dopĺňa rovnako energickú maľbu. Ako sám hovorí o svojej aktuálnej tvorbe – „potemnela.“ Nestalo sa tak naraz, z ničoho nič, na silu len nabralo to, čo už jeho diela v sebe niesli. Maľbami i kresbami prechádza od počiatku niečo podprahovo pochmúrne, prítomné čiastočne v kolorite, ale i v určitých motívoch či deštrukcii. Andrej Dúbravský patrí k čoraz častejšie „vyvážaným“ slovenským autorom, pre ktorého je kontakt s publikom životne dôležitý. Jeho diela sú prezentované na medzinárodných veľtrhoch a výstavách v Európe i v Spojených štátoch amerických. Stále viac sa o ňom vyjadrujú aj teoretici, zväčša zastávajú názor, že hľadá svoju identitu, čo v kombinácii tvorba a osobnosť Andreja Dúbravského vyznieva ako klišé a ploché, nepotrebné konštatovanie. Tento umelec vie veľmi dobre čím je a ak niečo hľadá, tak je to to, čo je predmetom hľadania každého umelca – svoje umenie.

In his large-scale works, Dúbravský continuously develops an individual program based on "seemingly" shocking topics. Paradoxically, Dúbravský is able to paint himself out from this heavy-heartedness with ease and wit, offering difficult but obviously experienced commentary on the present. This differentiates his work from the prevailing, often too aestheticizing wave of the youngest Slovak painting. Over the years, we could observe a visible painterly progress in his scenes with an iconographic motif of a young boy. Drawing has always had a very strong position in Dúbravský's work, and it has become more and more infiltrated into his larger compositions, complementing an equally energetic painting in a healthy balance. As the author himself says about his current work - "it darkened." It didn't happen all at once or out of nowhere, it's always been there, and it grew stronger. From the beginning, something subliminally gloomy marks his paintings and drawings, being present partly in color, but also in certain motifs or in destruction. Andrej Dúbravský is one of the increasingly "exported" Slovak authors for whom the contact with the audience is vital. His works are presented at international fairs and exhibitions in Europe as well as in the United States. Theorists are also increasingly noticing his work, mostly holding the view that he is looking for his identity, which in combination with the work and personality of Andrej Dúbravský sounds like a cliché and a flat, unnecessary statement. This artist knows very well what he is and if he is looking for something, then it is what is the subject of every artist's search – his art.



Andrej Dúbravský (1987)

Štyria bežci
Four Runners
2021

Akryl na plátne
Acrylic on canvas
60 x 50 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 2 800 – 3 200,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 700,- €

Krisztián Kristóf (1976)

Spoločným znakom multimediálnych prác Krisztiána Kristófa je ich východisko v kresbe. Jeho zásadne figurálne umenie možno odvodiť z ilustračných obrázkov, ale nie sú to figúry, ktoré ho zaujímajú – skôr zvláštne, niekedy až abstraktné situácie a príbehy obrazov a psychologické hry, ktoré sa odohrávajú v myšliach ich divákov počas interpretácie. Experimentuje s naratívnymi formami, ktoré často nachádzajú svoj konečný stav až po tom, ako sú filtrované cez rôzne médiá.

Terénny záznam (č. 47) je súčasťou série založenej na pozorovaní a intenzívnom rozjímaní. Kristóf znovuvytváral série diel rôznymi technikami, pri čom ich motívy opakovane recykloval aj vo svojich ďalších dielach, ako aj v dielach Randomroutines umeleckého dua Krisztiána Kristófa a Tamása Kaszása.

The common feature of Krisztián Kristóf's works created using various media is drawing as a starting point. His fundamentally figural art can be deducted from illustrative pictures, but it is not the figures that he is interested in, but rather the peculiar, sometimes abstract situations and stories of the images and the psychological games that play out in the minds of their viewers during interpretation. He experiments with narrative forms that often find their final state after they have been filtered through different media.

Field recording (nr. 47) is part of a series based on observation and intense contemplation. Kristóf recreated the pieces in the series using different techniques and reused their motifs in his other works as well as in works by Randomroutines, the artist duo of Krisztián Kristóf and Tamás Kaszás.



Krisztián Kristóf (1976)

Field Recording (n. 47)
2013

Kyanotyp
Cyanotype
34,5 x 25 cm

Kisterem Gallery, Budapest

Odhadovaná cena / Estimation: 700 – 900,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 500,- €

Prvýkrát na seba upozornil ako študent v ateliéri prof. Ivana Csudaia na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave. Od svojich študentských čias patrí k silnej generácii tzv. csudaiovcov, ktorí vstúpili na súčasnú výtvarnú scénu v nultých rokoch 21. storočia. Už v tom čase definoval svoj silný, grafický a štylizovaný umelecký prejav, ktorý kontinuálne rozvíja a obohacuje novými novodobými symbolmi, prvkami, ikonami inšpirovanými reklamou, televíziou, billboardami a komiksami západnej, ako aj východnej kultúry. Prostredníctvom konkrétnych vizuálnych odkazov vrství figúry, objekty a grafické skratky do „príbehu nového sveta“ v individuálnych plánoch, ktoré sú kontrastom voči jednofarebnému pozadiu. Ide o maliarsky dokonale prevedené oku lahodiace kompozície, ktoré však ukrývajú skryté kódované správy.

Jeho vyhranený, silne graficky štylizovaný rukopis sa neustále vyvíja a obohacuje o nové prvky a znaky. V prvom pláne je pre autorovo dielo príznačná svojská prepracovaná znakovosť, ktorá využíva podobu, pôvab aj dvojsmyseľnosť animovaného sveta a komiksových postáv. Autor preberá do maľby vizuál i mnohé postupy vlastné komiksom a animovaným filmom. Na jednofarebné pozadie obvykle v jednotlivých plánoch vrství postavy i grafické skratky predmetov a činností. Spája obrazy, znaky aj vizualitu východnej a západnej kultúry. Aj rukopis autorových obrazov sa vyvíja a posúva v čase. Od graficky čistého a presného, temer „počítačového“ rukopisu, ktorému autor podriadiuje aj mnohé kaligrafické odkazy, stále častejšie vnáša do plochy obrazu i „rukodielne“ odchýlky a vyrušenia – gestické ťahy štetcom, akési lokálne „zadymenia“. Všetky tieto prejavy meniaceho sa rukopisu sú však vždy včlenené do jednotnej dynamickej kompozície. Okrem týchto stôp vkladá autor do obrazového deja aj odkazy na graffiti, ktoré nie sú štylizované ako ostatné komponenty, a preto pôsobia tak trochu pirátsky.

Šille first drew attention to himself as a student in the studio of prof. Ivan Csudai at the Academy of Fine Arts in Bratislava. Since his student days, he belongs to a strong generation of so-called “csudaiovcí” who entered the contemporary art scene in the zero years of the 21st century. Already at that time he defined his strong, graphic and stylized artistic expression, which he continuously developed and enriched with new modern symbols, elements, icons inspired by advertising, television, billboards and comics of Western and Eastern culture. Through specific visual references, he layers figures, objects and graphic shortcuts into the “story of the new world” in individual plans, that form a contrast to the monochrome background. These are painterly perfectly executed eye-catching compositions, which, however, hide hidden coded messages.

Šille combines images, characters and the visuality of Eastern and Western culture. The style of the author's paintings also evolves and shifts over time. From a graphically clean and accurate, almost “computerized” manner, to which the author submits his many calligraphic references, he increasingly introduces deviations and disturbances done “by hand” into the surface of the painting – gestural brushstrokes, a kind of local “smoke”. However, all these manifestations of a changing style are always incorporated into a single dynamic composition. In addition to these traces, the author also inserts references to graffiti into the pictorial story, which are not stylized like other components.



Erik Šille (1978)

Doma
At Home
2021

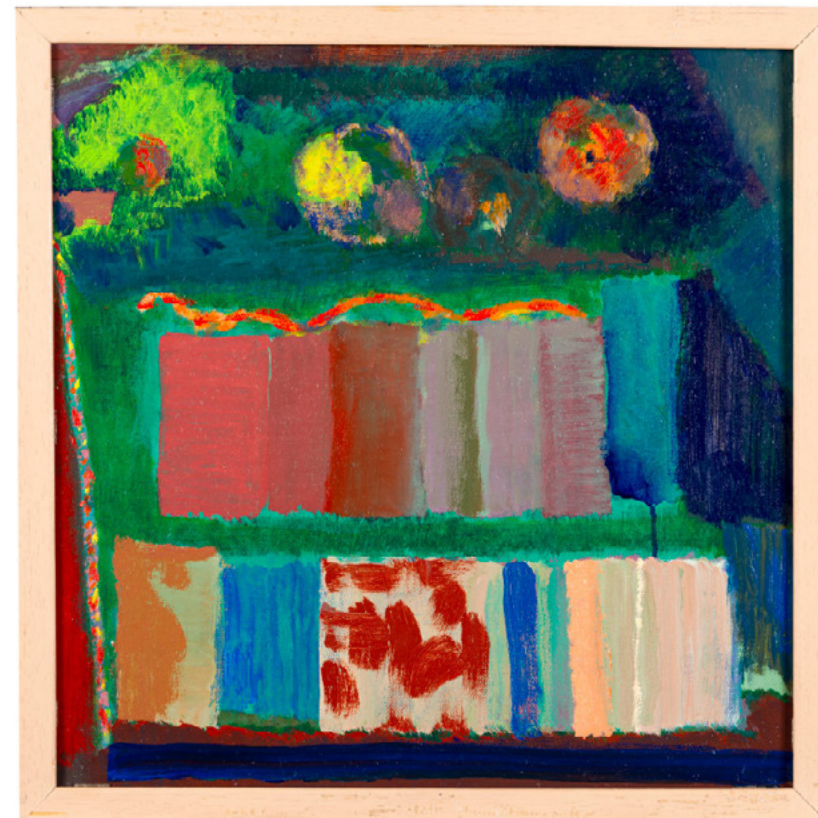
Tuš na papieri
Ink on paper
63 x 47,5 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 1 000 - 1 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 700,- €

Bergerovi slúži maľba takmer ako alternatívny systém usporiadania sveta. Zvláštne, ako ňou dokáže abstrahovať ťažko uchopiteľnú predstavu o predmetnej realite, ale aj o vlastnom vnímaní univerza. Nie je to „iba“ reprezentácia ako odraz objektívnej skutočnosti, ale ani čisto subjektívna ilúzia – skôr akýsi šifrovaný vizuálny archív. Systém transformácie rozvíja Berger paralelne popri realite – miestami ju čitateľne reflektuje, inde zasa posúva a rozostiera. A práve táto kombinácia fantázie a reality – miešanie dvoch zorných polí – je umelcovou odpoveďou na otázku ako maľovať, aby sa tušené stalo uveriteľným. Bergerova maľba práve preto nie je prostou interpretáciou skutočnosti ani jej triviálnym zmrazením. Je vizuálnym „posunom“ – najčastejšie zmnožením, znásobením, ale miestami aj čistým extraktom. Maľba, resp. jej proces sa v Bergerovom prevedení javí ako zvláštny spôsob poznávania – čítania a videnia, ktorý je sám osebe dôležitejší ako vlastný akt tvorby. Samotný proces či – ako hovorí sám autor – zrenie témy má prednosť pred konkrétnym výsledkom. Obsedantné, najmä v neskorších rokoch, premaľovávanie existujúcich stavov (intervencie do hotového organizmu) to potvrdzuje. Motívy narastajú príberaním – Berger má jednoducho v povahe dopovedávať. Súvisí to s potrebou zmieriť sa s tým, čo vidí (väčšinou pridáva...), ale možno aj s istou osobnou predispozíciou – neschopnosťou obstáť v blízkosti stredu, s nutkavou akumuláciou obrazov a vizuálnych stôp, s trvalým horror vacui...

Berger has been using painting almost as an alternative system of ordering the world. He has an extraordinary ability to abstract a difficult-to-grasp idea of objective reality through painting, as well as his own perception of the universe. His painting is not a “only” representation or a reflection of objective reality, nor is it a subjective illusion – it is an encrypted visual archive. It is a system of transformation of the real, developing in parallel alongside reality – reality, which he sometimes directly reflects, and other times displaces and blurs. It is precisely this combination of reality and fantasy, this mingling of two visual fields, that forms Berger’s answer to the question of how to paint so that what we only suspect may become believable. Berger’s painting is not a simple interpretation, nor a trivial freezing of reality. It is a visual “shift”, most frequently by an amplification or multiplication, but sometimes also a pure extract. Painting or its process, as Berger presents it, appears as a peculiar mode of knowing, feeling and seeing, which in itself is more important than the specific act of creation. The very process or, to use the author’s own term, “maturing” of the theme, has priority over the particular result. This is confirmed by frequent repainting of existing and already finished works (interventions in a finished organism), which especially in the author’s later years has become obsessive. Motifs grow by addition; it is simply in Berger’s nature to say things in a complex manner. This is connected with his need to take account of and reconcile with what he sees, but perhaps there is also a certain personal predisposition: an inability to hold out anywhere close to the center, a compulsive accumulation of pictures and visual traces, an abiding horror vacui...

Nina Gažovičová



Ján Berger (1946)

Záhradka
Little Garden
2020

Olej na plátno
Oil on canvas
40 x 40 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 2 500 – 3 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 500,- €

Miroslav Sandanus (1994)

Maliarsky program Miroslava Sandanusa je jasne vymedzený. Autor pozoruhodne pracuje s environmentálnou tematikou – fascinujú ho skládky, odpad, poveternostné zmeny, ničenie planéty – naliehavá problematika, ktorá je najmä mladou generáciou vnímaná ako mimoriadne urgentná a dôležitá. Sandanus sa vyjadruje realistickou maľbou, ambíciou autora je vtiahnuť diváka do toku vlastných myšlienok. Jeho tvorba nám ukazuje, ako umelec pozoruje svet a dianie okolo seba, čo ho fascinuje; no najmä to, ako mu na prírode záleží. Sandanus maľuje sugestívne – zvlášť jeho cyklus malieb z prostredia skládok, kde pracuje aj s ľudskou figúrou (či jej fragmentami), možno považovať za mimoriadne pôsobivý príspevok k téme, ktorá začína byť pre mladých maliarov a maliarky čoraz dôležitejšou nielen v osobnom živote, ale aj vo vizuálnom stvárnení.

Aj keď Sandanusov prístup k maľbe je takpovediac klasický – vo svojej tvorbe má na prvom mieste myšlienku a tému, a až potom uvažuje, ako bude k danému dielu formálne pristupovať. Zvyčajne pracuje s monochromatickým farebným spektrom – hlavne preto, aby diváka, ktorý sa pozerá na obraz, ešte viac vtiahol do atmosféry daného obrazu. Chce, aby sme precítili moment, ktorý na obraze zachytil, núti nás zamyslieť sa nad environmentálnou problematikou. Autor sa trvalo snaží klásť dôraz na ekologické problémy a poukázať na to, aký majú dopad na človeka a prírodu. Robí to zrozumiteľne a presvedčivo, o čom svedčí pozitívny ohlas odbornej, no i laickej verejnosti.

Miroslav Sandanus' painting program is clearly defined. The author's remarkable works are dealing mainly with environmental topics: he is fascinated by landfills, waste, weather changes, continuous destruction of the planet – an important issue that is perceived as extremely urgent particularly by the younger generations. Sandanus is expressing himself via a realistic painting, wanting to draw the viewer into the flow of his own thoughts. His work shows us how the artist observes the world and what is happening around him, what issues fascinate him and how he cares about nature. Sandanus paints in a suggestive way – especially his cycle of paintings from landfills where he also works with a human figure (or its fragments) is a very impressive contribution to the topic that is becoming the most urgent one for young painters – both in art and life.

Although Sandanus' approach to painting is, so to speak, classical – he starts his work with an idea, a theme, and only then thinks about ways to approach it. He usually works with the monochrome color spectrum – mainly to increase the viewer's attention and immerse him fully into the atmosphere of the image. He wants us to feel the moment he captured in the picture, he forces us to think about environmental issues. The author constantly strives to emphasize ecological problems and point out their impact on humans and nature. He does it clearly and convincingly, as evidenced by the positive response of the professional as well as the lay public.

Nina Gažovičová



Miroslav Sandanus (1994)

Memoáre I.
Memoirs I.
2020

Akryl na plátne
Acrylic on canvas
50 x 50 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 900 – 1 200,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 550,- €

Katalin Káldi (1971)

Tvorba Katalin Káldi siaha od mozaikových diel cez fotografie až po sochárske inštalácie, no v zásade sa považuje za maliarske dielo. Napriek tomu sa autorka už v svojich tvorivých začiatkoch vzdala cieľa a najväčšieho úspechu histórie maľby – priestorovej ilúzie vytvorenej centrálnou a byzantskou perspektívou. Autorkina objektová maľba – ktorá je nie príliš zobrazujúcim typom objektivej maľby, schovanej za nezobrazujúcu maľbu – si uchováva spolu s priestorovou homogenizáciou analytický prístup Reinhardtovej monochromie, ale smeruje ju z okolia predmetu maľby do nekonečného pozorovania úkazov meniacich sa na obraz. Tradícia maďarského a medzinárodného neo-avantgardného a konceptuálneho umenia spolu s tradíciami iných médií než maľby mala na Káldiovú významný vplyv; pozná ich, sleduje a často na ne odkazuje.

Najstaršie povrchy na olejovom plátne sú definované obrazovým radením jednoduchej symetrie. Táto základná kompozičná metóda sa používala znova a znova po celé desaťročia v rôznych a nanovo premýšľaných spôsoboch. Je to pravdepodobne kvôli tejto kontinuálne sa formujúcej metóde usporiadania, prečo v obrazoch z času na čas objavujeme obľúbené základné formy (činky, žehličky, gule, nože) ako stavebné kamene rôznych systémov.

Katalin Káldi's unfinished oeuvre, which is varied with mosaic works, photos and sculpture installations, shall basically be considered as a painter's oeuvre. Nonetheless, she has given up painting history's aim and greatest achievement, namely the spatial illusion created by the central and Byzantine perspectives already at the very beginning. Káldi's object painting – which is not a very depicting type of object painting hidden behind non-depicting painting – has along with spatial homogenization kept the Reinhardt monochromy's analytical approach as well, yet has directed it from the surroundings of the painting's object to endless observation of the phenomena turned into a painting. The tradition of the Hungarian and international neo avantgarde and conceptual art, along with the tradition of other media than painting also had a rather significant impact on Káldi; she knows, follows and refers to these quite often.

The earliest oil-canvas surfaces are defined by the pictorial order of simple symmetry, but this basic composition method was used over and over again for decades in varied and recalibrated ways. It is probably due to this continuously forming ordering method that the favorite basic forms (dumbbells, irons, spheres, knives) appear from time to time as building blocks of different systems in the pictures.

Mónika Zsikla



Katalin Káldi (1971)

Radiation III.
2021

Olej na plátne
Oil on canvas
80 x 120 cm

Kisterem Gallery, Budapest

Odhadovaná cena / Estimation: 2 000 – 2 300,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 650,- €

Margaréta Petržalová (1993)

Absolventka VŠVU Margaréta Petržalová sa venuje prednostne figurálnej maľbe. Zaujíma ju mystika banálnej každodennosti – trvalý konflikt duality všedného a jedinečného odohrávajúci sa na pozadí bežného dňa. Aj preto je v centre jej pozorovania človek. Zaujíma ju jeho podstata, telesnosť. Vymedzenému tematickému záberu zodpovedá jej výrazný rukopis – maľuje akoby “na kosť”, divoko, bez vnútorných obmedzení. Silný expresívny náboj, pozoruhodné narábanie s farbami, ako aj výber neortodoxných motívov robia z Petržalovej tvorby prekvapivo koherentný celok, ktorý si uchováva charakteristický výraz naprieč médiami – nielen v maľbe, ale aj v prácach na papieri.

Aj predkladané dielo prináša suverénnu, originálnu, no pritom vyzretú polohu – a to nielen vďaka technike vymývania, ktorú s obľubou používa. Petržalová priznáva, že sa vo svojej tvorbe snaží hľadať hĺbku v povrchnosti. Verí, že v kontexte sprostredkovaných zážitkov a virtuálneho sveta, ktorému čelíme takmer denne, zostáva maľba médiom, s ktorým máme bezprostredný kontakt. Práve maľbu samotnú vníma ako predzvesť pravého zážitku, pokiaľ je autor v procese tvorby naozaj prítomný.

A graduate of the Academy of Fine Arts in Bratislava, Margaréta Petržalová, focuses primarily on figural painting. She is interested in the mysticism of banal everyday life – a permanent conflict between the duality of the everyday and the unique, taking place against the background of an ordinary day. That is why there are people at the center of her observation. She is interested in their essence, their physicality. Her distinctive style corresponds to the defined thematic scope – she paints as if “on the bone”, wildly, without internal restrictions. The strong expressive charge, the remarkable handling of colors, as well as the selection of unorthodox motifs make Petržalová’s work a surprisingly coherent whole, which retains its characteristic expression across the media – not only in painting, but also in her work on paper.

The presented work also brings a sovereign, original, but at the same time mature position – thanks to more than just the wash-out technique, which she likes to use. Petržalová admits that she tries to look for depth in superficiality. She believes that in the context of mediated experiences and the virtual world we face almost daily, painting remains a medium we have a direct contact with. It is the painting itself that she perceives as a precursor of a real experience, as long as the author is really present in the process of creation.

Nina Gažovičová



37

Margaréta Petržalová (1993)

Cake Party
2021

Akryl na plátne
Acrylic on canvas
130 x 120 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 2 000 – 2 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 800,- €

Hudobník, muzikológ, autor akustických objektov, inštalácií, hudobných nástrojov, vizuálny umelec, performer. Jeho široký tvorivý záber na hranici hudobného, literárneho a vizuálneho prejavu zahŕňa popri experimentálnom komponovaní, vizuálnej poézii a tvorbe grafických partitúr vstupy do akčného umenia (hudobné priestorové akcie), performance a v našom kontexte pionierske pokusy o intermediálne presahy. Dielo Milana Adamčiaka sa podobne ako u jeho výtvarných kolegov realizuje vo formálne otvorenom systéme. Vo svojich dielach zdôrazňuje zmnoženie možností vnímania, rôzne spôsoby interpretácie aj improvizácie (nástroje, voľný počet hráčov) – väčšina jeho partitúr sa dá čítať viacerými spôsobmi, presne podľa konštatovania „aj opak tohto môže byť pravdou...“

Po roku 1968 sa nedobrovoľne stiahol do úzadia, začal sa viac utiekať k prírode – zaznamenávanie horizontu ako partitúry krajiny; zvukové vnemy pri drtení prírodnín a semien na papier... Pôsobil v Ústave hudobnej vedy Slovenskej akadémie vied (1972 – 1991), kde sa naďalej, síce bez výraznejšej možnosti aktívnej prezentácie, venoval výskumu hudby a vizuálneho umenia. Ako vedecký pracovník mal prístup k zahraničnej literatúre, bol v kontakte s medzinárodnými inštitúciami, prednášal o hudbe 20. storočia na VŠMU a FFUK. Koncom 70. rokov ho Július Koller zaangažuje do spoločných výtvarných aktivít s neumelcami, na verejnosti sa po dlhšej odmlke môže prezentovať ako amatérsky výtvarník, keďže hudobná grafika či experimentálne poézia nemali v oficiálnom výstavnom programe miesto.

Musician, musicologist, author of acoustic objects, installations, musical instruments, visual artist, performer. His broad creative scope lies at the border of musical, literary and visual expression, and it includes experimental compositions, visual poetry, creation of graphic scores and even instances of the action art (musical spatial actions), performances and, in our context, pioneering attempts at intermedia creations. Milan Adamčiak's work, like that of his art colleagues, is realized in a formally open system. His works emphasize the multiplication of possibilities of perception, various ways of interpretation and improvisation (instruments, optional number of players) – most of his scores can be read in several ways, in accordance with the statement "even the opposite of this can be true...".

After 1968, he involuntarily withdrew from the public scene and found refuge in nature – recording the horizon as the score of the country; or sound perceptions from crushing the seeds and other products of nature into paper... He worked at the Institute of Musicology of the Slovak Academy of Science (1972 - 1991), where he continued to research music and visual arts without a significant possibility of active presentation. As a researcher, he had access to foreign literature, contacts with international institutions, and lectured on 20th century music at the Academy of Performing Arts in Bratislava and Faculty of Arts of Comenius University. At the end of the 1970s, Július Koller engaged him in joint art activities with non-artists, so after a long pause Adamčiak could present himself to the public as an amateur artist. Music graphics and experimental poetry had no place in the official exhibition program.

Nina Gažovičová



Milan Adamčiak (1946 – 2017)

Chemnitz (grafická partitúra)

Chemnitz (graphic score)

2012

Tuš, pastel, ceruzka na preglejke

Ink, pastel, pencil on plywood

50 x 70 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 4 500 – 5 000,- €

Vyvolávacia cena / Starting price: 3 000,- €

Katarína Poliačiková (1982)

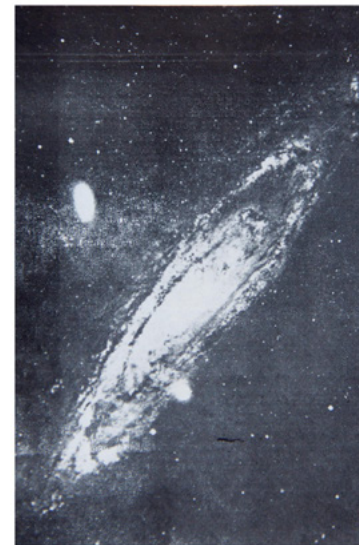
Tvorba Kataríny Poliačikovej je založená na trvalom pozorovaní, zbieraní vnemov či informácií a ich následnom editovaní. Každodenná skúsenosť sa stala jej pracovným materiálom a akt pozorovania zase jej pracovnou metódou. Autorka nerozlišuje medzi životom a prácou. Vždy bola nadšená spochybňovaním každodennosti, podstaty vecí, zdanlivo zrejmeho a krásneho obsahu. Témy a námety, aj keď sú vyjadrené v rôznych médiách, zostávajú v jej tvorbe rovnaké. Zaujíma sa o to, čo spája mikro a makro príbehy ľudskej skúsenosti vo svete. Neustále skúma čas, pamäť, samotu, túžbu, komunikáciu a limity (vizuálneho a verbálneho) jazyka. Výrazná reflexia reality často vedie k začleneniu nájdených materiálov ako sú objekty, fotografie alebo fragmenty príbehov zo skutočného života. Pri práci s médiom fotografie vo všetkých jeho formách ho spochybňuje vlastnými a nájdenými obrázkami, fotografiami z archívov NASA alebo svetlom zachyteným chemickým procesom. Zaujíma sa i o abstraktný „negatívny“ priestor fotografie – čas pred a po zachytení a všetko ostatné, čo fyzicky a psychicky presahuje rámec snímky.

Katarína Poliačiková začala svoje štúdium na banskobystrickej Akadémii umení. Následne pokračovala na Vysoké škole výtvarných umení v ateliéri prof. Daniela Fischera, kde aj dokončila svoje doktorandské štúdium.

Katarína Poliačiková's work is based on constant observation, collection of perceptions and information and their subsequent editing. Everyday experience became her working material and the act of observation became her working method. The author does not distinguish between life and work. She has always been excited by questioning everyday life, the essence of things, seemingly obvious and beautiful content. Her themes and motifs, even if they are expressed in different media, remain the same. She is interested in what connects micro and macro stories of human experience in the world. She constantly examines time, memory, loneliness, desire, communication and the limits of (visual and verbal) language. A strong reflection of reality often leads to the incorporation of found materials such as objects, photographs or fragments of real-life stories. When working with the medium of photography in all its forms, she questions it with her own as well as found images, photographs from NASA archives or light captured by a chemical process. She is also interested in the abstract "negative" space of photography – the time before and after capture and everything else that physically and mentally goes beyond the scope of the image.

Katarína Poliačiková began her studies at the Academy of Arts in Banská Bystrica. Subsequently, she continued at the Academy of Fine Arts in the studio of prof. Daniel Fischer, where she also completed her doctoral studies.

Nina Gažovičová



39

Katarína Poliačiková (1982)

Andromeda Galaxy (from the series The way geologists liberated in time, she thought, astronomers are freed by space)
2019

Tlač na papieri
Fine art print on paper
Díptych, 90 x 64 cm each

Jiri Svestka Gallery, Prague

Odhadovaná cena / Estimation: 3 500 – 4 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 2 000,- €

Marko Blažo (1972 – 2021)

Marko Blažo je predstaviteľom silnej generácie umelcov, ktorých vstup na umeleckú scénu bude vždy spojený s 90. rokmi 20. storočia. Od pôvodného príklonu ku konceptuálnym tendenciám a tvorbe v rôznych médiách sa Blažo obrátil k maľbe, kresbe a digitálnej grafike. Blažov vizuálny jazyk vychádza z jeho voľnej fantázie. Svoj fantazijný svet plný ľudí, zvierat a rastlín buduje v rôznych architektonických štruktúrach. Jeho hlavnou inšpiráciou je krajina nikoho – stavia tieto základy v oblasti lásky a na hraniciach medzi hádajúcimi sa otázkami evolúcie, boha, vedy, náboženstva, intelektu, bláznovstva, šílenstva a umenia. Blaža fascinujú rôzne architektonické lokality a ich premeny.

V roku 1998 absolvoval Vysokú školu výtvarných umení v Bratislave. Počas štúdia získal stáže na prestížnych univerzitách vo Francúzsku a v USA. Blažo získal niekoľko významných umeleckých ocenení slovenskej a európskej umeleckej spoločnosti.

Marko Blažo is a representative of the strong generation of artists whose emergence on the art scene will always be associated with the 1990s. Moving from his original inclination towards conceptual tendencies and involvement with different media, Blažo turned to painting, drawing and digital graphics. His visual language has evolved from his free imagination. Blažo is constructing his fantasy world full of people, animals, and plants in different architectural structures. His main inspiration comes from the land of nobody – he is erecting these rudiments in the zone of love, at the borders between the quarreling questions of evolution, god, science, religion, intellect, folly, madness, and art. Blažo is fascinated by various architectural sites and their transformations.

In 1998 he graduated from the Academy of Fine Arts in Bratislava. During his studies, he gained internships at prestigious universities in France and in the USA. Blažo also won a couple of important awards of both Slovak and European art society.

Nina Gažovičová



40

Marko Blažo (1972 – 2021)

Bunker Chrám
Bunker Temple
2020

Digitálna tlač na plátne
Digital print on canvas
75 x 100 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 2 300 – 2 800,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 2 000,- €

Matej Fabian (1979)

Vo výtvarnom prejave Mateja Fabiana zostáva aj po rokoch maľba nemennou konštantou. Jej základné parametre – farby, štetce a plátno sú vzhľadom na postmediálne východiská nahraditeľné a to je skutočnosť, ktorú si autor veľmi dobre uvedomuje. Hľadanie rovnováhy medzi tradíciou média a nárokmi súčasnej doby je meta, ku ktorej v ostatných rokoch podvedome smeruje. Testovanie hraníc maľby prostredníctvom skúmania netradičných materiálov a podložiek ho nakoniec priviedlo k poznaniu, že to, čo napriek akejkoľvek možnej redukcii nevyhnutne ostáva maliarskou podstatou, je práca s farbou – jej hmotou, optickými vlastnosťami, jej kvalitou, či nekvalitou... Maľbu ako klasické a zdánlivo prekonané médium Fabian vníma ako možnú opozíciu voči fragmentácii nášho pohľadu na svet, ktorý trvalo rozostčuje informačný cloud. Fyzická prítomnosť maľby a jej časté prepájanie s médium objektu je jeho priamou odpoveďou na virtualitu dnešnej doby. Výsledkom je fluidné prelievanie z média do média, trvalá snaha o vykračovanie mimo tradičného rámca. Maľba sa pre Fabiana stáva objektom (akoby ním práve svojou fyzickou prítomnosťou nebola?), a každý trojrozmerný objekt je v prvom rade maľbou... Obraz nevisí a nemá len visieť na stene, je telesom ukotvenom v priestore, na ktorý konkrétne reaguje...

In Matej Fabian's artistic expression, painting remains a constant. Its basic parameters – colors, brushes and canvas – are replaceable due to the post-media starting points, which is a fact that the author is deeply aware of. The search for a balance between the traditionality of the media and the demands of the present is a goal towards which Fabian has been subconsciously moving to in recent years. Testing the boundaries of painting by examining non-traditional materials and bases eventually led him to realize that, despite any possible reduction, what inevitably remains a painterly essence is working with color – its mass, optical properties, its high quality, or poor quality... Painting as a classic and seemingly outdated medium is seen as a possible opposition to the fragmentation of our worldview, that is constantly being blurred by the information cloud. The physical presence of the painting and its frequent connection with the medium of the object is Fabian's direct answer to the virtuality of today. The result is a fluid overflow from medium to medium, a constant effort to step outside the traditional framework. For Fabian, painting becomes an object (as if its physical presence has not set it so?), and every three-dimensional object is first and foremost a painting... The painting does not and should not just hang on the wall, it is a body anchored in a space to which it specifically responds...

Nina Gažovičová



Matej Fabian (1979)

Prophecy V.
2020

Akryl na jute
Acrylic on jute
150 x 190 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 3 500 – 3 900,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 2 900,- €

Radikálny, všestranný, multimediálny a maximalistický tvorca, jeden z najvýznamnejších predstaviteľov slovenského povojnového umenia. Vo svojej monumentálnej tvorbe (oslave reality), na hranici tradičného chápania pojmu umenia (ale aj na hranici umenia a života) obsiahol široké spektrum výtvarných druhov a vývojových tendencií. Svojím dielom smeroval k univerzálnosti (záujem o kozmos, čakry, symbolika farieb), rozvíjal individuálne mytológie (filozofie), kozmológie (ego, farby, čakry...), autorský psychofilozofický systém a vlastnú legendu (o umelcovi) – k tomu prispeli aj hraničné osobné skúsenosti – dve klinické smrti, ktoré zažil (prežil) v detstve a ranej mladosti.

Filka vždy zaujímali abstraktné a univerzálne veličiny – nekonečnosť priestoru (vesmíru), čas a bytie. Pokusy o usporiadanie (zobrazenie) sveta sa u neho stretávali s ambíciou maximalisticky ho obsiahnuť. Túžba po komplexnosti (všetko – od veľkého tresku (Big Bang) až po subjekt (ego)), vyústila u neho do obsedantnej potreby zaznamenávať, komentovať, zanechávať rozsiahlu vizuálnu a textovú stopu. Výsledkom je absolútne umenie – neprehľadné vrstvenie informácií v rôznych autonómnych systémoch, smerujúce k posolstvu utopického modelu altruizmu a k túžbe zmeniť, resp. minimálne upovedomiť ľudstvo.

A radical, versatile, multimedia and maximalist creator, one of the most important representatives of Slovak postwar art. In his monumental work (which is a celebration of reality), that lived at the extreme of the concept of art as traditionally understood (and also at the frontier of art and life), he contained a broad spectrum of art types and developmental tendencies. His art tended towards universality (interest in the cosmos, chakras, the symbolism of colors); he developed individual mythologies (philosophy), cosmologies (ego, colors, chakras...), his autonomous psycho-philosophical system and his own legend (of the artist). His personal liminal experiences – such as two clinical deaths the artists underwent (or survived) in his childhood and early youth – were certainly contributing factors.

Filko was always interested in abstract and universal values: the endlessness of space (of the universe), time and being. Attempts at arrangement (depiction) of the world were accompanied by an ambition to encompass it in a maximalist way. Artist's desire for complexity (everything – from the Big Bang to the ego) culminated as an obsessive need to record and to comment, to leave an extensive visual and textual track. The result is absolute art: an opaque layering of information in a variety of autonomous systems, tending towards the message of a utopian model of altruism as well as a desire to change, or at least to raise the awareness of mankind.

Nina Gažovičová



Stano Filko (1937 – 2015)

Z cyklu Starý a Nový zákon na mape Európy
From the cycle Old and New Testament on the Map of Europe
1967 / c. 1995

Fixka, olej, nájdená tlačaná mapa, obojstranne maľované
Felt-tip pen, oil, found printed map, double-sided
61,4 x 37,5 cm

anonymný darca / anonymous donor

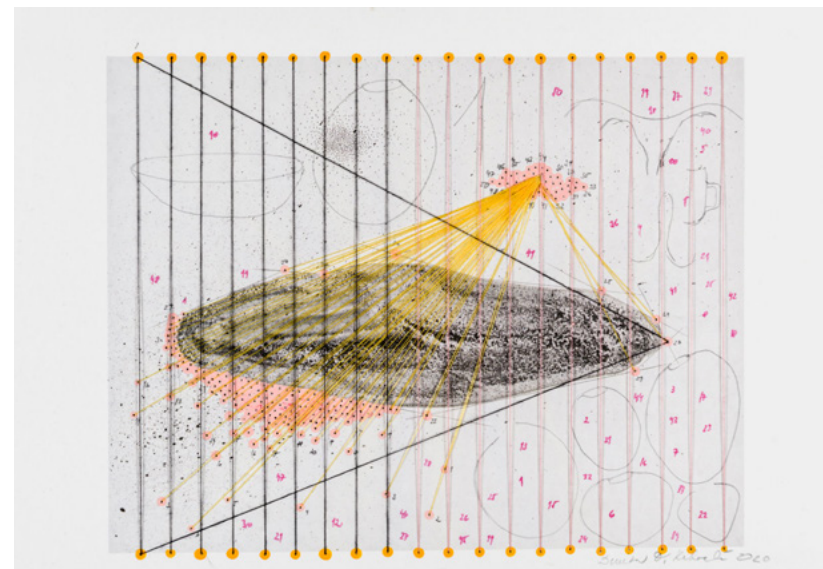
Odhadovaná cena / Estimation: 4 000 – 5 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 2 500,- €

Denisa Lehocká (1971)

Pokusy o interpretáciu diela Denisy Lehockej zvyčajne začínajú, respektíve končia hľadáním kľúča k čítaniu jej priestorových inštalácií. Lehocká svoje diela zásadne nepomenúva, roky ich označuje identicky Bez názvu, čím ambíciám vysvetľovať jej tvorbu dlhodobo nepomáha. Nie je to prejav arogancie, naopak, skôr hlbokého a pokorného sústredenia, ktoré smeruje k jedinému – necháva komunikovať (prehovárať, rozprávať) len svoju prácu. Umelkyňa prehovára (vizuálnym) jazykom, ktorý vypovedá o veciach (vzťahoch a emóciách). Je výsledkom premysleného priestorového usporiadania (uvažovania). Niekedy je správou, inokedy postrehom, najčastejšie pravdepodobne poéziou, konkrétne asi priestorovým haiku. Vychádza z najnútornejších pohnútok – je systematickou transformáciou autorkinej citlivosti voči okolitému svetu, prerozprávaným výsekom reality. Lehocká jednoducho prehovára hmotnými slovami o nehmotných veciach, na hranici (našich a jej) viditeľnosti.

The attempts to interpret Denisa Lehocká's work usually begin or end by searching for a key way to read her spatial installations. She does not name her works; for years she designates them identically as Untitled, a gesture that does not help those who aspire to shed light on her work. Far from being an expression of arrogance, this comes from a deep and humble concentration with a single focus: her work alone is allowed to communicate (to argue, to speak). The artist argues in a (visual) language which testifies about things (relationships and emotions). This language results from a thought-out spatial arrangement (consideration). Sometimes it is a report, at other times an insight, most frequently probably it is poetry, specifically something like a spatial haiku. It begins from stimuli of the most inward kind: it is a systematic transformation of the author's sensitivity towards the surrounding world, a talked-through slice of reality. Lehocká simply reasons with substantial words about insubstantial things, on the border of (her and our) visibilities.

Nina Gažovičová



Denisa Lehocká (1971)

Bez názvu
Untitled
2020

Kombinovaná technika na papieri
Mixed media on paper
18,8 x 27,5 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 2 500 – 3 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 2 000,- €

Bohdan Hostiňák (1968)

V rokoch 1991 – 1997 študoval na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave v ateliéri prof. Rudolfa Sikoru. Patrí medzi autorov vyjadrujúcich sa výlučne médiom maľby a kresby, ktoré radí do cyklov podľa tematických okruhov. Inšpiráciu berie v súčasnej realite i histórii, zaujímajú ho maľby „starých“ majstrov, napríklad P. Bonnard, N. Poussin. Jeho maľby sú nasýtené symbolikou a kontrastmi v zmysle potlačenia racionálnej skladby obrazu. Plošný, emblematický charakter obrazov strieda v druhej polovici 90. rokov naratívna forma premieňajúcu obraz do emotívnej mystickej scenérie s prítomnou dávkou irónie, sna, melanchólie alebo reminiscencie. Hostiňákove diela sú na hrane racionality a iracionality, reality a fikcie. V tom je však zakódované tajomstvo jeho ambivalentných príbehov. Autor je zastúpený v početných súkromných a verejných zbierkach.

Between the years 1991–1997, Hostiňák studied in the studio of prof. Rudolf Sikora at the Academy of Fine Arts in Bratislava. He belongs among the authors who express themselves through the medium of painting and drawing exclusively, and he categorizes his works into cycles according to thematic areas. Hostiňák is inspired by both contemporary reality and history, and he is interested in paintings by "old" masters, such as P. Bonnard or N. Poussin. His paintings are saturated with symbolism and contrasts in the sense of suppressing the rational composition of the painting. In the second half of the 1990s, the flat, emblematic character of the paintings was replaced by a narrative form transforming the painting into an emotional mystical scenery with a dose of irony, dream, melancholy or reminiscence. Hostiňák's works are on the verge of rationality and irrationality, reality and fiction – it's where the secret of his ambivalent stories lies. The author is represented in numerous private and public collections.



44

Bohdan Hostiňák (1968)

Mainady
Maenads
2017

Olej na plátne
Oil on canvas
40 x 50 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 4 000 – 5 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 3 000,- €